Q 22:33
DIGITIZED
114679

உ

கடவுள்துணை,

இ ரா ம

சேதுமான்மியம்.

26 SEP 92
MADRAS

இஃது

பதியெனும் திருவிராமேச்சுரத்தைச் சேர்ந்த

பாம்பன்

சா. அப்பாவுபிள்ளையென்னும்

குமரகுருதாசரால்,

புராணத்தின்படி சுருக்கச்சொன்ன வசனம்.

First Edition—2000 Copies.

இதை

எல்லாருக்கும் பிரயோஜனமாம்படி

திருவனந்தபுரம்

சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்

முயற்சியின்பேரில்

சித்தாந்தரத்நாகரமென்னும் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிக்கப்பட்டது.

Copy-right reserved.

1892.

விவரம்.

இப்புத்தகத்தையும் ஷை குமரகுரு தாசரால் நவீனமா யேற்படுத்தப்பட்டு இப்பொழுது அச்சிட்டிருக்கிற அடியிற்கண்ட புஸ்தகங்களையும், பாம்பன் தந்தியாபீஸ் சிக்னலர் ந. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்களிடத்திலும், ஷை குமரகுருதாசர் சகோதரர் பாம்பன் சா. முத்தையாபிள்ளையிடத்திலும் அடியிற்கண்டபடிக்குள்ள கிரயத்தைச்செலுத்திப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

				ரூ.	அ.	
தமிழ் இராமசேதுமான்மிய வசனம் புஸ்தகம் க-க்கு விலை					5	
,, ஜீவவதையைக் குறித்த வியாசம் செய்யுள் உள்ளுட்படங்கியது.	,,	,,	,,	0	3	
,, அகாமாதி ஷண்முககவசம் கூ௰	,,	,,	,,	0	1	3
ஞானவாக்கியம்	,,	,,	,,	0	0	9

இதில் ரா - பிரதிமொத்தமா யெடுத்[illegible]ள்பவர்களுக்கு ரு - பிரதி இல[illegible]ாகக் கொடுக்கப்படும். போஸ்ட்[illegible] பண மனுப்புபவர்கள் அனுப்பப்படும் புஸ்தங்களுக்குப் போஸ்ட்டுச் செலவுகொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

ஷை ஜீவவதையைக்குறித்த வியாசமானது சைவசமயிகள் மட்டுமென்றல்ல மற்றும் விவேகிகளெவரும அறிந்[illegible]ரிந்துய்யும் பொருட்டாகவே குயிற்றியதாகும். மிகவும் பிரயோசனமாயுள்ளது.

ஷை ஞானவாக்கியமானது வேதவேதாந்த சமரசநிச்சயத்தைச் அதிசுருக்கமா யறிவிக்கத்தக்கது. ஷை கொள்கை யுடையவர்கள் அவசிய மிதைப் பார்த்திருக்கவேண்டும்.

ஷை நூல்களாக்கியோரால் அருளிய வேதாந்த சித்தாந்த சமரச திருப்பாடல்கள் ௬௨ளஎ- அடங்கியதும் குமரகுருதாசர் பாடலென்று பேர்விளங்கியதுமான புஸ்தகத்தையும், ஷை சிவஞான தேசிகமென்கிற பெருநூலையும் அச்சிடுவது பின்னுலாகும்.

முகவுரை.

இந்த ராமசேது மான்மியமானது, பாம்பன் சா. அப்பாவு பிள்ளையென்னுங் குமரகுருதாசரால் ௬உ-வியாசங்களாய், ௩-வினுவுத்தரமாயுள்ள குருசிஷிய சம்வாதமாய் திராவிடவசனரூபமாய், மிகவும் லோகோபகாரமாய்க் கற்பித்த சிவோதய ஷடாக்ஷரோபதேச மென்னும் சிவஞானதேசிகமாகிய பெருநூலின் ௰ - வது வியாசத்தில் விஷயப் பிரியனுகியகுதர்க்கியென்னுஞ் சீடன்கேட்ட அக - வினுக்களில் ௰௬ - வது வினுவுக்கு விவேகபூரணனுகிய வித்தியா[illegible] சுவாமிக ளென்னுங்குரு அருளிய வுத்தரமாகும். இது நைமிசாரண்யர்கட்கு வியாசரனுக்ரகப்படி சூதமா முனிவர்சொன்ன, ௰௰ - சருக்கங்களடங்கிய சேதுப்புராணத்தின்படி திராவிட மூலத்திலுள்ள சாரசங்கிரக மொளியாமன் மிகவுஞ் சுருக்[illegible]மாகத்தெளித்து எவ்வருக்கு மெளிதாய்ப் புலப்படும்படி பொறித்துளது.

114679
915
274.5.39

உ

ஓம்பராபரப்பரப்பிரம்மணேநம:

இராம

சேதுமான்மியம்.

சிஷியன்வினா.

நன்று. இதுவரை தாங்களெடுத்துரைத்த திருலீலைகள் யாவும் இப்பூமியின்கண் எண்ணிறந்த ஜனங்களெக்காலும் சேதுயாத்திரையென வருவதற் கிடமாயும் நாமிருக்குந் தலமாயுமிராநின்ற இராமேச்சுர மென்னும் க்ஷேத்திரத்தி னிடமாயும் மற்றுமதைச்சேர்ந்த விடங்களி னிடமாயுமுண்டாய ஸ்தலமான்மியம் தீர்த்தமான்மியம் மூர்த்திமான்மியங்களையுஞ் செவ்வனே விமுற்றவந்தனவாய்க் காணப்படவில்லை. ஆதலால் அதையு மடக்கமாய்ப் புராணத்தின்படி புகலவேண்டும்?

குருவிடை.

சீதாதேவியி னிமித்தம் ஸ்ரீராமரானவர் தென்சமுத்திரத்தைக் கடந்து இலங்கைக் கேகுவதற்காக, ௭௰ வெள்ளம் வானர முதலிய சைன்யங்களுடன் வந்திருந்து நளனாகிய சேனாபதியால் ஏற்படுத்தும்படி செய்த *சேதுவானது தென் சமுத்திரக்கரையில் வடக்கே கவிபாஷாணமாகியாய்த் தருப்பசயனமாகி மத்தியாய்த் தெற்கே திருப்புல்லாரண்யக் கடாசியாய் ஈசான்யதிக்கு முதல் நிருதிதிக்குவரை பத்துயோஜனை யளவு அகலமாயும் அக்கினி திக்குநோக்கிப் பவளமாமலைவரை நூறுயோஜனை நீளமாயுஞ் சமைந்ததாகும். அப்படிச்சமைந்த சேதுபந்தனமானது, திரிமூர்த்திகள், தேவர்கள், முனிவர்கள், சித்தர்கள், மற்றுமுள்ள பெரியோர்களுக்கும் வாசஸ்தானமா யிராநின்ற கந்தமாதன கிரியின் ஆதாரமாகவே அதன்சார்புபற்றிக் கிரிமட்டமாய்ச் சமதளமாக வுள்ளது. அதில் சக்கரதீர்த்தம், வேதாளதீர்த்தம், பாவவிநாசம், சீதாகுண்டம், மங்கலதீர்த்தம், அமுததீர்த்தம், பிரமகுண்

* சேதுவென்பது பாலம்அல்லது அணை.

டம், அமுமகுண்டம், அகஸ்தியதீர்த்தம், இராமதீர்த்தம், இலக்ஷுமண தீர்த்தம், ஜடாதீர்த்தம், இலட்சுமிதீர்த்தம், அக்கினி தீர்த்தம், சக்கரதீர்த்தம், சிவதீர்த்தம், சங்கதீர்த்தம், கயை, கங்கை, யமுனை, கோடிதீர்த்தம், சாத்தியாமுததீர்த்தம், சருவதீர்த்தம், தனுக்கோடிதீர்த்தம், ஆக இருபத்துநாலுதீர்த்தங்களும் முக்கியமுள்ளவைகளா யிருக்கின்றன.

க. அவற்றுள் சக்கரதீர்த்தமென்பது ஆதியில் தருமதேவதை ஸ்நானம்பண்ணி விருஷரூபமாகி பரமனூர்க் குகந்த காரணத்தால் தருமபுஷ்கரணியெனப் பெயர்பெற்றிருந்தது. அதில் காலவ மகாரிஷி மகாவிஷ்ணு [illegible]க்தரவுப்படி முழுகித் தவமிருக்கையில் அவரைப் பிடித்துத் தின்னவந்த இராக்ஷஸனை விஷ்ணுசக்கரஞ் சங்கரித்து அவனைக்கொன்றதோஷத்தை அந்ததீர்த்தத்தில் மூழ்கி தீர்த்துத் தம்போரால் இத்தீர்த்தம் விளங்கக்கடவதெனச் சொல்லிக்கொண்டதிலிருந்து சக்கரதீர்த்தமெனப் பெயர்விளங்கிக்கொண்டு தேவிபட்டணத்திலிருக்கின்றது. இதிலொருபங்கு தருப்பைசயனத்திலு மிருக்கின்றது. அதுகாரணம் யாதெனில்: மயேந்திரமென்கிறமலை இந்திரனு லிரண்டுசிறகுமறுபட்டுயரவெழும் [illegible] சக்கரதீர்த்தத்தில் வீழ்ந்து முங்கிவிட்டது. அதனுற் பூமியோடு [illegible]ாய்ந்து இருகடையிலும் பிதுங்குண்டஜலம் இரண்டுதீர்த்தங்களாய் விளங்கின்று.

விசுவாவசுவென்கிற கந்தருவனுடையமகன் உத்தமனென்பவன் வசிஷ்டராற் சாபம்பெற்றுப் பதினறுவருஷம் இராக்ஷஸனுய்த் திரிகையில் காலவமகாரிஷியைப் பிடித்துக்கொண்டு சக்கரதீர்த்தத்தில் முழுகிச் சாபந்தவிர்ந்து பழயபதியை யெய்தியிருக்கிறான். அஷ்டவசுக்களி லொருவனுகிய விதூமனும் தேவகடனத்தாகிய அலம்புசையும் பிரமாவினுற் சாபம்பெற்று அவ்விதூமனென்பவன் பாண்டுவமிசத்து [illegible]ஜெயன் மகன் சதாநீகனுக்குச் சகஸ்திராநீகனென்னு மகனுய்ப்பிறந்து மேற்படி யலம்புசையென்பவள் அயோத்திக்காசனை கிருதவன்மா வென்னும் அரசனுக்கு மிருகாவதியென்கிற புத்திரியாய்ப்பிறந்து வயதுதெரிந்து விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு வாழும்நாளில் அவ்விருவரும் திலோத்தமை சாபத்தால் ௰௪-வருஷம் பிரிந்திருந்தார்கள். அப்போது கருப்பவதியாயிருந்த மிருகாவதியீன்ற உதயனென்கிற

பிள்ளையுடனும் பெண்சாதியாகிய மிருகாவதியுடனும் சகஸ்திராநீகனிருந்து நாடாண்டு, புத்திரனுக்குப் பட்டங்கட்டி வைத்துவிட்டு இருவருந் துறவெய்திச் சக்கரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஜென்மசாபல்யமாகிப் பழயபதியை யெய்தினர்கள்.

திதியென்பவளின் மகள் மகிஷமுகமாகவிருந்து சுபாரிசமுனியை நோக்கிப் புத்திரப்பேறுக்காகத் தபஞ்செய்தாள். அம்முனிவரனுக்கிரகத்தால் அவளகட்டின்கண் வரமுனியென்பவர் சாபகாரணப்படி மகிடாசுரனுய்ப்பிறந்து தேவர்களைத் தொந்தரிக்தான். அதொழிக்கவென்றுபரமசிவனுனவர்பொளத்திரகாரமாய்க் கோபப்பட்டவுடனே சகலதேவர்க ளிடத்திலுமிருந்து கோபாக்கினிக டோன்றின. அவைகளே ஒரு பெண்சொருபமாய் வரும்படி பரமசிவ னினைத்தவுடனே அக்கினி வர்ணமாய் மகாகோரரூபமாய்ப் பிரமாண்ட வடிவாய்ச் சிவனுடைய கோபாவேசமே முகமாகவும், விஷ்ணுவினுடைய சினச்சுவாலையே தேகமாகவும், எமனே இருவுதடாகவும் பிரமாவே இருபதமாகவும், கயிலாயமே விரண்டுதனங்களாகவும், அருணனே முழந்தாள்களாகவும், கால்கை நகங்கள் அஷ்டவசுக்களாகவும், விரல்கள் அஷ்டதிக்குக் காவலர்களாகவும், சந்திரசூரியர்கள் நாசியாகவும் கண்கள் வடவாமுகாக்கினியாகவும் சதுர்ப்புஜங்களுடனே ஓர்தேவி தோன்றினுள். அவள் சர்வதேவர்களி னயுதங்களையும், வரப்பிரசாதங்களையும் துர்க்காதேவியென்னும் ஆக்குவயத்தையும் ஈஸ்வரனுடைய உத்தரவையும் பெற்று மகிடாசுரனேடு யுத்தஞ்செய்கையில் அம்மகிடன் ஆற்ருதோடிச் சக்கரத்தீர்த்தத்தின்கண் மறைந்தான். அவனைத் தேவி யசரீரவாக்காற்றெரிந்து தனதுவாகனமாகிய சிம்மத்தைக்கொண்டு அத்தீர்த்த முழுவதையுங் கிரகிக்கும்படிசெய்து, மகிடனை கண்டுபிடித்துச் சூலத்தாற் ருெண்டையிற் குத்திக்கொன்று மகிஷமர்த்தனியென்னும் பெயரும் பெற்ருள். அச்சக்கரதீர்த்தக் கரையிலிருந்த துர்க்காதேவியைத் தேவர்களெல்லாம் வாழ்த்தித் துதித்துச் சக்கரதீர்த்தத்தினிடமாய் ஆகாய கங்கையை நிரப்பி யாவரும் ஸ்நானஞ்செய்து ஆலய முண்டாக்கி உற்சவமு நடாத்திநீ தேவிபட்டணமெனவும் வழங்க வாழ்த்தியதிலிருந்து, ரக்தநிறவர்ணத் துர்க்காதேவியானவள் ஆங்குவீற்றிருக்கின்ருள்.

௨. காலவ மகரிஷி புத்திரி காந்திமதி யென்பவளைப் புணர வென்று உலாத்தரிஜய்ந் துரிசனனென்னுங் கந்தருவன், அவ்விருடியாற் சாபமேற்று, மனிதனைப் பிறந்தபின்னர் பிணங் கடின்னும் வேதாளமாகிப் பூதப் பிரேத பைசாசங்களுடன் சஞ்சரித்திருந்து, சேது மார்க்கத்திலுள்ள ஓர் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் முழுகி வேதாள ரூபம் நீங்கிப் பழய கந்தருவ லோகத்தை யெய்தினன். அதுமுதல் அதற்கு வேதாள தீர்த்தமெனப் பெயர் விளங்கப்பட்டுச் சேதுமார்க்கத்தி லிருக்கின்றது. அந்தத்தீர்த்தத்திற்கு உத்தர பாகத்திலுள்ள வோர் சத்தி சன்னிதானத்தைத் தில்லை வனகாயத்ரி யாலயமென விப்பொழுது சொல்லப்படும். விளக்கிய வேதாள தீர்த்தம் மேற்சொன்ன கந்தமாதனகிரியின் வடசாரலி லிருக்கிறதெனவும் புராணம் புகல்கின்றது. கந்தமாதனமானது, சேது பந்தனத்தாற் சமதளப் பட்டுவிட்டது பற்றி அது உன்னதமாய்த் தோனத்தக்கதில்லை. அந்த சேது பந்தனத்தையுந் தென்சமுத்திர மலசிக் கொண்டுவந்து இப்பொழுது சமுத்திரமா யிருக்கின்றன.

௩. இடமதியென்கிற ஒரு சூத்திரனுக்கு சுமதி யென்கிற வோர் பிரமச்சாரிப் பிராமணன் பிராமண விருத்தியமாகிய வேள்வி முதலிய வகட் குரிய மந்திரோபதேசங்களைக் கற்பித்ததனால் இருவருக்கு முண்டாகிய கொடும்பவங்க ணிமித்தம் அனந்த ஜன்மம் நரகங்களையு மனுபவித்துக் கடைசியில் அப்பிராமணன் பிராமணப்பிறவி பிறந்து பேய்பிடித்தலைகையில் அகஸ்திய ருத்தாரப்படி மேற்சொன்ன வேதாளதீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கு ஈசான்ய பாரிசமாயுள்ள ஓர் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் முழுகிப் பவங்களைத் தொலைத்ததனாலும், மேற்படி இடமதி யென்னும் சூத்திரன் ஈறுதியிற் கழுகாய்ப்பிறந்து பிணங்களைத் தின்று மேற்படி தீர்த்தத்தின் ஜலத்தைக் குடித்தும் அதனிடை மூழ்கி நின்றமையால் அந்த தீர்த்தமானது அவ்விருவர்க்கும் பிரமசாபல்யனைக்கித் தேவ லோகத்தைக் கொடுத்ததனாலும், அதற்குப் பாவநாச மெனப் பெயர் விளங்கப் பட்டுச் சேதுமார்க்கத்தி லிருந்துகொண் டிருக்கிறது. இந்த தீர்த்தமிருக்கின்ற ஊரை இப்பொழுது [illegible] மண்டபமெனச் சொல்லப்படுகிறது.

௪. விந்தியாரணியத்திலிருந்த திரிவிக்கிரமனென்னும் இராக்ஷஸன் மனைவி சுசீலைக்கும் சுசில மகாரிஷிக்கும் புத்திரனைப்

பிறந்த யசவ னென்கிற கொண்டு அயனுதிகர

யென்கிற பட்டணத்திலிருந்த கபாலனென்னு னை, இக்கின்ன வச்சிராயுதத்தால் வெட்டிக் கொன்றது அவனுடைய பிரமஹத்தியை, ஆகண்டலன் பாவ நாசத்திற்குப் பூர்வதிக்கிலுள்ள சீதா தீர்த்தத்தில் முழுகித் தீர்த்துக்கொண்டார். அந்தச் சீதா தீர்த்தமானது இலங்கேசனை யடுத்துச் சென்ற சீதாதேவியின் கற்பு நிலைமையை வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு இராமராக்யாதப்படி, சீதா பிராட்டியார் அக்கினிப்பிரவேச மானவிடம் சீதாகுண்டமெனப்படும். அப்படி யக்கினிப் பிரவேசமானபின் ஸ்நானஞ்செய்த தற்கு நிருமித்த தீர்த்தம் அதுவேயாகும்.

௫. சயந்தவனமென்னும் பட்டணத்தை யாண்ட ...த்து மனோசவராஜனும், அவன் பத்தினி சுமுத்திரையும், மகன் சந்திரகாந்தனும், நீதியா யரசாண்டு வருங்கால் பிராரப்தப்படி கொடுங்கோன் மன்னனான். அப்போது கோவலனென்கிற இராஜா அவ்வரசனுடைய நாட்டை யபகரித்துக் கொண்டான். உடனே குடும்பியாகிய பாரி மைந்தனுடனும் கானெய்தி எட்டு நாள்வரை பட்டினி கிடந்தும் புத்திரவாஞ்சையான் மனோசவன் மூர்ச்சித்துக் கிடக்கிறது கண்டு பெண்டிரும் பிள்ளையும் அதி கம்பலை யுற்றார்கள். அந்நூன்று பாராசரிஷி தண்டுகமண்டலதாரியாய் அவண் டோன்றினர். அவரிடம் அவர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டதற் கிரங்கி அவ்விருஷி சொன்னவண்ணம் சேது மார்க்கத்திற் சீதாகுண்டத்திற் கருகாமை யத்தியுள்ள தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து மூன்றுமாதம் வரை தீர்த்தயாத்திரை நடாத்தி அதன்மேல் அரசனுடைய இரத, கஜ, துரக, பதாதிகளும் ஆயுதம், ஆபரணம் ஆடைமுதலியதுகளும் அந்த தீர்த்தத்தில் ஒவ்வொன்றாய் மிதந்துவந்ததை யெடுப்புக்கொண்டு தேவாசிர்வாதமும் வரதிறங்களும் பெற்றுத் தன்னாடுசென்று கோவலனை யெதிர்த்து ஜெயித்துத் தன்னரசாயிருந்து செங்கோல் செலுத்தினான். அப்பாற் றன் குமாரனுக்குப் பட்டத்தை நல்கிவிட்டு மேற்படி தீர்த்தக்கரை யருகிருந்து தவம்புரிந்து தேகமழியவுடன் பரமசிவன பதியை யடைந்தான். உடனே யவன் பத்தினி சுமுத்திரை யென்பாள் தன்னுடைய மங்கலத்துடன் சககமனஞ் செய்து பதியை யெய்தினாள். அதனாலது மங்கல தீர்த்தமெனப் பெயர்விளங்கப் பெற்றுச் சேதுமார்க்கத்தி லிருக்கின்றது.

சா. அகஸ்தியர் சகோதரரான [illegible] ஹிமாசலச் சார்பி[illegible]ரமனை நோக்கி அடி[illegible] [illegible] சிவபூஜையும் ஆயிரமாண்டு நடாத்தியும் முத்தி[illegible] [illegible] மீட்டு மாயிரமாண்டு பஞ்சாக்கினிமத்தியிற் றவமிரு[illegible] அப்போது பரமசிவன் தரிசனங்கொடுத்து நீ சேதுமார்க்கத்தில் அமுத தீர்த்தத்தில் முழுகி முத்தியைப் பெற்றுக்கொள்ளென் றுத்தரவளித்தபடி, மங்கலதீர்த்தத்திற்குக் கிழக்கிலுள்ள ஏகாந்தராம ஸ்தலத்தின்கண் அமுத தீர்த்தத்தில் மூன்று வருடம்வரை முழுகித் தவமியற்றிப் பிரமசொரூபத்தை யறிந்து மோக்ஷம் பெற்றார்.

ஏகாந்தராமனென்னும் ஸ்தலமானது ஸ்ரீராமர் விபீஷணன், அநுமான் சுக்கிரீவன் முதலானவர்களுடன் இலங்கைக்குச் செல்லும் விஷயத்தைக் குறித்து, ஏகாந்தமாயிருந்து இரகசியம்பேசிய விடமாகும். அப்படிப் பேசும்போது சமுத்திர கோஷ்டம் பேச்[illegible]க்கால் அந்நேரம் காகுத்தன் கைக்கோதண்டங் கொண்டு வடகடலிலூன்றி யொலியை யடக்கினார். அதுபோல இன்றுமவ்விடத்திற் கடலொலி யடக்கமாக விருக்கின்றனவாம். வடகடலென்றது சேதுவென்னும் திருவணைக்கு உத்தரபாகத்துள்ள கடலை [illegible]க் காண்க.

எ. பிரம்மாவும் விஷ்ணுவும் சண்டையிட்ட காலத்தில் மலையின் லிங்கமாய்த் தோன்றிய அக்கினி சயிலத்தினுச்சியை யறிந்ததாய்ப் பொய்சொன்ன பிரமதேவனுடைய பொய்யைக்குறித்து உலகின்கண் அவனுக்குப் பூஜையும் ஆலயமு மில்லாமற் போகக் கடவதென்று சிவபெருமான் [illegible]ந்த சாபத்தை யொழிக்கவென்று வந்தித்துக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொண்ட பிரமாவுக்குப் பரமன் பகர்ந்தபடி [illegible]ந்தமாத[illegible]கிரியில் சேதுவில் பௌண்டிரக முதற்பல யாகங்களியற்றி முடித்துத் தேவர்களுக்குப் பூரணாகுதியுங் கொடுத்து பரசிவனையன்றிய வரப்பிரசாதங்களும் பெற்றார். அப்படிப்பட்ட வேள்விக் குண்டத்துழிபூரணாகுதி செய்ததா னிரம்பிய ஜலத்தினிடை தேவர்கள் ஸ்நானஞ்செய்தும் அதிலுண்டாகிய மிருத்திகையைத் தரித்தும் வருபவர்கட் கனேக புண்ணியங்க ளுண்டென்றும் இதுபிரமகுண்டமெனப் பெயர் விளங்கப்படுமென்றும் ஈஸ்வரன் அருள்வார்க்கருளினாராகும். அதைத்தான் பிரமகுண்டமெனப் பேசுவர். அது: கூறிய அமுத தீர்த்தத்திற்கு கிழக்கே இராமேசர் பதியிலிருக்கின்றது.

இராவணனைக் [illegible] கொன்றதால் சம்பவித்த பிரமஹத்தியை [illegible] இராமநாதஸ்வாமி [illegible]திவா[illegible]த்தாரப்படி சிவபூஜைபண்ணித் தீர்ப்பதற்[illegible]ார். தமக்கனத்தி[illegible] இருந்துகொண்[illegible]ாது சிவலிங்க மொன்று பவருமபடி அனுப்பியதில் அவர் வருவதற்குத் தாமதப்பட்[illegible]டு ஆனிமாசம், சுக்லபக்ஷம், புதவாரம், அஸ்த நக்ஷத்திரம், தசமிதிதி, விதிபாதயோகம், [illegible]க்ஷமுங்கூடிய உதயகாலமாகிய சூரியோ[illegible], சீதாதேவி திருக்கரத்தால் மணல்கூட்டிப் பிடித்த பார்த்திப லிங்கத்தையே இராமன் சிவ சாதனங்களை யணிந்துகொண்டு கிரமப்படி பூஜைசெய்து பிரசன்னன் ஈச்வர தரிசனங்கண்டு வேணவரங்களும் பெற்றுச் [illegible] உடனே பகவானாகிய பரமசிவனும் இலிங்கத்தினிடமாய் மறைந்து போனார். அப்பால் நருமதாநதிக்கரைக்குச் சென்று இலிங்[illegible] காசிலிங்கங் கொண்டுவந்த மாருதி மனவிதனங் கொண்டிருப்பதற்காக இராகவன் ஆஞ்சனேய [illegible]ப்படி இராமலிங்கத்தைப் பிடுங்கிவிட்டு நீ கொண்டுவந்த லிங்கத்தை ஸ்தாபிக்கக் கூடுமாயின் அவ்வணஞ் செய் யென்றார். அதுகேட்ட மாருதி மிகவு நல்லகாரியமென்று விஸ்வரூபங்கொண் டெழுந்து தனது வாலை யிலிங்கத்தின்கண் மூன்று சுற்றுச் சுற்றி யுன்னிக் கிளம்புகையில், [illegible] லறுப்புண்டு வடபாற் கூப்பிடு தொலையிற்குப் புறப்பாய்ந்து அவயவாதிகள் சேதப்பட் டிரத்தம் பெருக்கெடுத்தோட மூர்ச்சித்துக் கிடக்குங்கால், சீதாதேவியாரும் இராமபத்திரரும் வந்[illegible] தேற்றித் தெளிவித்து அனுமார் விழுந்த பள்ளத்தை யனுமகுண்டமெனுந் தீர்த்தமா யேற்படுத்தி அதன் ஸ்நானத்தாற் குழந்தைகள் பிணியகலுமென்றும் புத்திரசம்பத் துண்டாகுமென்றும் வரமருளினார். அதுவே பிரமகுண்டத்தி[illegible] அருகிலுள்ள அனுமகுண்டமாகும்.

ஸ்ரீராமர் வருதிப்படி இராமலிங்கத்திற்கு உத்தரபாகத்தில் அனுமார் தான் கொண்டுவந்த வாரணவாசியி லிங்கத்தி[illegible] னைஸ் ஸ்தாபித்து அதற்கென்று முதற்பூஜை நடக்கும்படி செய்து கொண்டனர். மற்றொரு லிங்கத்தை அனுமார் ஆத்மார்த்தமாய்ப் [illegible] இராமலிங்கத்தில் அனுமார்வால் மூன்றுசுற்றும் விழுந்தவாறே மூன்றுவரை[illegible] யிருக்கின்றனவாம்.

கேகயதேசத்தி னரசனாகிய [illegible]சேனவனென்றவன் தனது பத்தினிமார்கள் நூறுபெயர்களுடனும் அனுமகுண்டத்தில் ஸ்நா

நம்பண்ணிப் புத்திரகா மேஷ்டியா [illegible] முஞ்செய்து யாகசேஷம் பின்
டசேஷத்தை நாறுபத்தினிக [illegible] கொடுத்து நாறுபிள்ளைகளை
ப்பெற [illegible] யத்தையுமீண்டு பின்னும் மனுமகுண்டக்கரையி
லேயே தவமிருந்து ஸ்வர்க்கம் புக்கினன். அவன்மனைவிகளும் மவ்வழி
தானே யக்கினிப் பிரவேசமாகிப் பதியுறைந்தார்.

[illegible] விந்தகிரியை யடக்குவதற்காகத் தேவர்கள் அகஸ்தியரை
யனுப்பும்போது அவர் சிவபெருமானின் திருமணத்தரிசனம் பா
ராது யாங் போவதுண்டோவென்றார். அதற்குக்கர்த்தன் வேதா
ரண்யமென்னுந் தலத்தில் அந்ததரிசனங் கொடுக்கிறோமென்
றதற்கிசைந்து சென்று விந்தகிரியையுந் தரைமட்டமா யடக்கித்
தென்றிசை நோக்கிவந்து கந்தமாதனத்தின்கண் ணெழுந்தருளி
யிருந்தார். அப்போ தவ்விடத்திற்றானே யோர் தீர்த்தமுண்டு
செய்து அதில் ஸ்நானம்பண்ணி சிறிதுநாட்டபமியற்றி இறுதியி
[illegible] மகிமைகளுண்டாக வரப்பிரசாதங்களையும் வழங்
கிப் பொதியைக்குப் போய்விட்டார். அதுதான் அனுமகுண்டத்
திற்கு கிழக்கே யக்கினிமூலைப் பாரிசமாய் அகஸ்தியர் தீர்த்தமெ
னப் பெயர்விளங்கிக்கொண் டிருக்கின்றனவாம்.

வேதாரண்யத்திலுள்ள தீர்க்கதருமனென்கிற பிராமணனுக்
குக் கக்கீவனென்கிற புத்திர னொருவனுளன். அவன் சிலசாஸ்
திரங்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென உதங்கமுனிவரிடம் அறு
பதாண்டுவரை யிருந்து கற்றுக்கொண்டு குருவைவணங்கி சுவாமி
தங்கள் கிருபையால் யாவுங் கற்றுக்கொண்டேன், இனி யொரு
கன்னிகையைக்கூடி யில்லறநடாத்த வனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டு
மென்றான். அதற்கவ்வுதங்கர் சொன்னவாறே அகஸ்தியர்தீர்த்தத்
தில் ஸ்நானஞ்செய்து அவ்விடத்திற்றானே மூவருடம்வரை நிஷ்
டைசாதித் திருந்தனன். ஓர்நாள் அவ்வேதிய னெதிராகத் தீர்த்
தத்துக்குள்ளிருந்து நான்கு கோட்டுகளையுள ஐராவதம் வெளியே
வந்தது. அதன்மேல் கக்கீவனேறிக்கொண்டு நடந்தான். அதை
மதுராபுரிக்கரசனாகிய சுவநயனென்பவன் கண்டு அவ்வேதியனை
யழைத்துக்கொண் டகஸ்தியர் தீர்த்தக்கரை வந்துசேர்ந்து தனது
புத்திரியாகிய புண்யவதியென்பவளைத் திருவித்துப் பாணிக்கிர
கணஞ் செய்துகொடுத்தான். அப்பால் யாவரும் அந்த தீர்த்தக்
கரையை விட்டுநீங்கித் தங்க ளூங்களூர் போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

ஸ்ரீராமர் ராமலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து ஆலயமிருத்தித்
து ஆங்காங்குரிய தேவதைகளையுஞ் ஸ்தாபனஞ்செய்து பட்டினமு
முண்டுபண்ணி அயோத்தியாபுரிக் கெழுந்தருளும்போது தம்
பேரால் ஒரு தீர்த்தமுண்டாக்கி அதில்வானராதிகளுடன் தானும்
ஸ்நானம்பண்ணி அந்தத் தீர்த்தத்திற்கு மேலான மகிமைகளும் வரப்
பிரசாதங்களு முண்டாகவென்று கடாக்ஷித்தார். அது இப்போழு
து இராமேசர் பதியில் இராமதீர்த்தமெனப் பெயர்விளங்கப் படுவ
தாகும்.

சுதக்ஷணனென்கிற பிராமணன் அந்த இராமதீர்த்தக்கரை
யில் விஷ்ணுவைநோக்கித் தபமிருந்து அதில் ஸ்நானம்பண்ணி
யும் இராம மந்திரத்தையே ஜெபித்தும் குருபதேசமின்றி ஸ்ரீரா
மரையே குருவாகத் தியானித்தும் கடாசியில் சர்வசித்திகளையும்
பொருந்தி ஸ்தூலவடிவத்துடன் தேவலோகமுதலிய பதிகளெல்
லாஞ் சென்று தேவர்களுடன் கூடியிருந்து வேண்டிய சிறப்புகள்
பெறலாயிற்று. இன்னமும் பாண்டவசிரேஷ்டனான தருமராஜன்
பாரதச்சமரில் அசுவத்தாமாவென்னும் யானையிறக்கத் துரோண
புத்திரனான அசுவத்தாம னிறந்தானென்பதுபோல கிட்டாந்தரஞ்
சொன்னதுகேட்டுப் புத்திரசோபத்தாற் றமுவணையிற் சயிக்
கிருக்கிற துரோணாசாரியைத் திருஷ்டத்தும்னன் பாணப்பிரயோ
கஞ்செய்து தலையையறுத்த காரணத்தால் உதிஷ்டிரனுக்குண்டா
தோஷத்தைப் பரிகரித்துப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யவேண்டு
மென்று தௌமியாச்சாரி சாற்றியபடி வேதவியாசர் சம்மதப்பிர
காரம் இராமதீர்த்தத்தில் ஒருதிங்களளவு தருமராஜன் முதலான
விங்கள் ஸ்நானம்பண்ணி பல்தானங்களும் வழங்கி இராமலிங்க
தரிசனமுஞ்செய்து துரோணரிறந்ததனா லேளிட்டதோஷத்தைத்
தொலைத்து அஸ்தினபுரிசேர்ந்து பட்டாபிஷேகம்பெற் றரசாயிருந்தார்.

௰க. இலக்ஷ்மணரானவர் இந்திரஜித்துவை வதைத்த தோ
ஷநீங்கவென்று தம்பேரால் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையொன்று கந்த
மாதனத்தின்கண் செய்தார். அது இராமலிங்கப் பிரதிஷ்டைக்
கும் இராமதீர்த்தத்துக்கும் பச்சிமபாகத்திருக்கின்றது. அதனரு
கிற் றம்பேரால் இலக்ஷ்மண தீர்த்தமென வொன்றுண்டாக்கி
அதில் தானும் ஸ்நானஞ்செய்து சிவதரிசனம்பண்ணித் தன்னெக்
கத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டார்.

...நைமிசாரணியத்திலிருந்த பலபத்திராமர் அவ்விடமுள்ள முனிவர்களுக்குப் புராணசாரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த சூதமாமுனிவர் தம்மைக் கண்டு எழுந்திருக்காமல் ஆசனத்திலிருந்தபடியிலிருந்ததினால் அகங்காரங்கொண்டு முனிவரைக் கொன்றுவிட்டார். அந்நேரம் முனிவர்களெல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டபடி சூதனைத் தபோபலத்தால் உயிர்பெற்றெழும்படி செய்து ஆங்கிருந்த முனிவர்களுக்கு இடையூறு செய்யும் பல்வலனென்னும் அசுரனைத் தன்னிடமுள்ள கலப்பையினால் யுத்தத்தில் மாண்டுபோகும்படி கொன்றுவிட்டுத் தீர்த்தயாத்திரைகள் செய்தார். அந்த அசுரனுடைய பிரமஹத்தி சரிவர நீங்காமல் எதிரில் வந்து வந்து தோன்றி நிற்பதைக் கண்டு கவலையுற்று மகரிஷிகள் சொன்னவாறு இலக்ஷ்மண தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து வேணதானதருமங்களும் வழங்கி இலக்ஷ்மணேஸ்வரரையும் வழிபட்டுத் துதித்தபின் பிரமஹத்தி விலகி விட்டதென் றாகாயவாக்குப் பிறந்தது. அப்பால் பலபத்திரர் சேது தனுக்கோடி முதலிய தீர்த்தங்களுமாடி இராமீசர் தரிசனமுங்கண்டு துவாரகைக்குப் போய்விட்டார்.

மஉ. ஸ்ரீராம லட்சுமணரிருவரும் தங்கள் ஜடாமகுடத்திலின்ன ராவணாதி ராக்ஷதர்களுடைய ரத்தங்கள் படிந்திருக்குமென்பதை யுத்தேசித்து ஜடைகளைக் கழுவுவதற்காக ஓர் தடாகமுண்டுபண்ணி யதன்படி சுத்திசெய்துகொண்டார்கள். அதையே ஜடாதீர்த்தமெனச் சொல்லத்தக்கது. அதில் வியாசர் குமாரர் சுகரென்பவர் அகண்டபரிபூரண சச்சிதாநந்த சொரூபதரிசனமுண்டாவதற்கு அந்தக்கரணங்கள் சுத்தப்படாதிருந்ததைக்குறித்துத் தந்தையாகிய வியாசரிடந் தெரிவித்துக்கொண்டார். அதற்கவர் கிகழ்ந்த இயப்படி அதில் ஸ்நானஞ்செய்து அந்தக்கரணசுத்த விஸ்ராந்தியைப் பெற்றினர். இன்னமும் வருணராஜனும் பிருதுமாமுனிவென்பவரும் தூர்வாச மகாரிஷியும் மற்றெல்லோரும் அதில் ஸ்நானம்பண்ணியும் அவ்விடந் தவமிழைத்தும் அனேக நன்மையை யெய்தினர்கள். அந்ததீர்த்தம் ஸ்ரீராமலிங்கமூர்த்திக்கு வலப்பாரிசமாய் ஒருகடிகைவழி தூரத்திலிருக்கின்றது.

மங. ஓர்காலத்தில் மகாவிஷ்ணுவை மகாலட்சுமியானவள் விட்டுப்பிரிந்து கந்தமாதன கிரிச்சாரிலே விளங்கிய மகரிஷிகண்

ளுடன் ஓர்பர்ணசாலையிலே யிருந்தது கண்டு நாரதர் விஷ்ணுவுக்குத் தெரிவிக்க அவர் பிரதிஷ்டை செய்தபின்பு அப்பால் ஒருதடாகமுண்டுபண்ணித் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தாள். அப்போது விஷ்ணுவானவர் தேவியைக் காணும்பொருட்டுத் தேடிக் கந்தமாதனத்திற்கண்டு நல்லசமாசாரங்கள் பல சொல்லித் தமதுபதிக் கழைத்துக்கொண்டுபோய், போழ்தில் மகாலட்சுமியானவள் அந்தத்தீர்த்தத்திலிருந்து மாண்புற ஒளித்துப்போயினள். அதனால் மகத்துவம் விளங்கிய அந்தத்தடாகத்திற்கு இலட்சுமிதீர்த்தமெனவும் பெயருண்டாயிற்று. அதில் தருமராஜனுனவர் தம்பிமார்களுடனும் கிருஷ்ணபகவான் வருகிப்படி * ஒருமண்டலம் நாற்பத்தைந்து நாள்வரை தங்கியிருந்து ஸ்நானம்பண்ணியும் உபவாச முதலிய விரதங்களிருந்து இருமகளைக்குறித்துப் பக்தியாய்த் தவமியற்றி மற்றுமுள்ள சேதுதனுக்கோடியாதி தீர்த்தங்களுமாடி இராமலிங்கமென்னும் இராமநாத சுவாமியையுந் தரிசித்து இந்திரப்பிரஸ்தம் போய்ச் சேர்ந்து தங்களுடைய தந்தையாகிய பாண்டுமகாராஜாவைத் தேவேந்திரசபைக் குரிமைப்பட்டிருக்க ராஜசூயயாகஞ்செய்யப் பாண்டு சொன்னதென நாரதர்நவின்றவாறு தம்பியரைக்கொண்டு திக்குவிஜயஞ்செய்து தீர்த்தமகத்துவ தபோபலத்தால் வேண்டிய ஸ்வியங்களைச் சுவாதீனமாகக்கொண்டு நாசுமி நாளும் யாகத்தை நிறைவேற்றிப் பூரணாகுதிகொடுத்துச் சம்ராட்டெனத் தருமராஜன் பெயர்பெறவுமானர். இந்ததீர்த்தம் இராமீசருக்கு இடப்பாரிசமா யிருந்துகொண் டிருக்கின்றன.

மச. சீதாபிராட்டியாரின் கற்பைப் பரீட்சிக்கவனும் செவந்த மேனியையும் வக்கிரதந்தத்தையும் எழுநாவையு முடைத்தானவனுமான அக்கினிதேவன் சமுத்திரஸ்நானம் பண்ணிவந்து ஸ்ரீராமனைத் தரிசித்தகாலே ஓ! அக்கினி பகவானே! நீர் மூழ்கிய சமுத்திரஸ்நானத்திற்கு அக்கினிதீர்த்தமெனப் பெயர்வழங்கும். அதில் ஸ்நானம் பண்ணுகிறவர்களுடைய பாவங்கள் நீங்கிவிடும், ஸ்திரீகள் கற்புடையவர்களாவார்கள், பரிசுத்தமாகிக் குழந்தைகளைப் பெறுவார்கள், பூதப்பிரேத பைசாசங்களகலும் என்பதான வரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார். பாடலிபுரத்திலென்னும் பட்டணத்திற் பசுமானென்னொரு வைசியனுக்குள் எட்

* ஒருமண்டலமென்பதை நாற்பதுநாளெனக் கூறுவதுமுள.

[illegible] பிள்ளைகளில் துஷ்டப்பண்ணியென்கிறவன் [illegible] லுள்ள [illegible] யவர்களை [illegible] யைப் [illegible] ஊரிலுள்ள [illegible] கிரஸ்த மூன்று [illegible] நாரத்திலுள்ள [illegible] சேற்றினிடை யமிழ்த்தியமிழ்த்திக் கொன்றுகொண்டே [illegible] ஒரு [illegible] குழந்தைகளைப் [illegible] தேடிக்குஞ்செய் தாருக்கு வந்த பின்னர் அமிழ்ந்திய பிள்ளைகளாயுள்ளிருந்தியா லெழுந்து வந்து விஞ்வினவர்கட்கு நடந்த சங்கதியைக் [illegible] அது பற்றி யவ்வூராச னுண்மையுணர்ந்து தனது விசித்திரன பசுமான் செட்டியையும் மகன் துஷ்டப்பண்ணியனையு மழைத்துப் பசுமான் சம்மதப்படி பிள்ளைக் கொலைக்காரனாகிய துஷ்டப்பண்ணியனை உ - க - யோசனை வழிக் கப்பாலுள்ள காட்டிற் றுரத்தி இனி நாட்டி லிவன் வரக்கூடாதென்று கட்டளையிடப்பட் டவ்விதம் துரத்தப் பட்டான். அப்படித் துரத்தப்பட்டேகிய துஷ்டப்பண்ணியன் அவனுள வோர் இருடி குமாரனைக் குளத்துச் சேற்றுளமிழ்த்திக் கொலைசெய்ததைத் தெரிந்த அவ்விருடி நீ யெமது பிள்ளையைக் கொன்றமையால் பேயாயலையக்கடவா யெனச் சபித்தார். அப்பா லவ்வடவியின்க ணுண்டாய ஊழி [illegible] தாலும் மழையாலும் மிகவருந்தி ஆகாரங்கிட்டாமற் செத்தகளிறின் வாய்வழி நுழைந்து அகட்டைப் பீறிக்கொண்டு [illegible] வந்து அந்தப்பிணத்தையும் புசித்துப் புறகம் பெருவெள்ளத்தா [illegible] டப்பட் டுயிர்பிரிந்து அனேககாலம் அலகையாய்த் திரிந்தலைந்து ஆகார மிலாதுழன்றான். அப்போது பொதிய [illegible] ங் குறுமுனிவரானவர் மலைச்சாரிற் சந்தியாவந்தனஞ் செய்துகொண் டிருந்தார். அவரைத் தின்னலாமென் றலகையாயுளான் றாக்கினன். அகஸ்த்ய [illegible] வகத்தியர் இவன்புரிந்த் கொடும் பாவத்தாலல்லவா இப்படி யலைகின்றான் இதைத் தீர்க்கு முபாயஞ் செய்வோமென் றெண்ணி தமது சிஷ்யர்களில் சுதக்கண [illegible] பவரை யழைத்து நீ யிவனைச் சேதுமத்தியிலுள்ள அக்கினி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுவித்து இவண் வாவென் றனுப்பியபடி ஸ்நானஞ் செய்விக்கப்பட்டு பைசாசரூபமொழிந்து தேவ ரூபம்பெற்று மீண்டுஞ் சங்கற்பப்படி ஸ்நானஞ் செய்தவுடனே தேவலோகத்திற் கிரதத்தின்மீ தெடுக்கப்பட்டான். அந்த அக்கினிதீர்த்தம் இராமீஸர் சன்னிதானத்திற் கெதிரில் சமுத்திரக் கரையா யிருந்துகொண் டிருக்கிறது.

[illegible] னாளில் [illegible] மென்கிற முனிவர் [illegible] தவம்புரிந்து சுதர்சனமாகிய சக்கரமாழ்வார் [illegible] தவத்திற் கிடையூறில்லாதிருக்கக் காத்து [illegible] வேண்டுமென்று வரமியந்துகொண்டு [illegible] தவத்தை யமியற்றும் வேளை அசுரர்களை மடித்து [illegible] முன்னம் பண்ணி யிருக்கிற தீர்த்தத்திற் குளித்துக்கொண்டு அச்சக்கரம் இருந்ததால் அதற்குச் சக்கரதீர்த்தமென்றும் முனிதீர்த்த மென்றும் பெயருண்டாயிற்று. இராக்ஷஸாளை நாசஞ்செய்வதற்காகப் பிரமாவின் உத்தரப்படி அந்தச் சக்கரதீர்த்தக் கருகில் யாகசாலை நிருமித்து, ரித்துவேசாள் - ஹோதா - அனுஹோதா - உட்காதா - பிரஸ்தாதா [illegible] முதலிய வகைக்காக வியாழன் - இந்திரகுமாரசயந்தன் - விசுவாமித்திரன் - எட்டாம்வசு - குபேரன் - அக்கினி - யமன் - வருணன் - வாயு - சத்தியரிஷி - பராசரர் - அசுவினிதேவதை - சுக்கிரன் - புதன் - அஷ்டவக்கிரன் - ஷண்முகன் [illegible] னும் பதினாறு பெயர்களையு நியமித்து, யாகத்துக்குச் சாக்ஷி தேவதை யாக விஷ்ணுவை வைத்து, இந்திரன் யாககர்த்தாவாக விருந்து, மஹோதரமென்கிற யாகத்தை நடாத்திப் பூர்ணாகுதி கொடுக்கும் போது, அவிப்பாக சேஷத்தை ரித்துவேசாள் முதலான [illegible] களுக்கு அஷ்டவக்கிரர் பாகித்து அவரவர்கட் களித்தார். அதில் மிகப் பிரகாசத்தோடும் விளங்கிய பிராசித்ர மென்னும் [illegible] பாகத்தைச் சவிதாவென்கிற சூரியன் கரத்தளித்த [illegible] வாங்கிப் புசிக்கும்போது சவிதாவினுடைய கரமிரண்டையும் அற்றுவிழும்படி செய்துபோட்டு அவர்வாயி னுழைந்து விட்டன. அவ்வளவதற்குச் சவிதா கோபித்து எனது கரமற்றுப் போகலாமோ இல்லாதேல் யாகத்தை நிறைவேற வொட்டேனென் றுத்திரப் படுகையில் அஷ்டவக்கிரர் சொன்னவண்ணம் சக்கரதீர்த்தத்திற் சவிதாவாகிய சூரியனை ஸ்நானம் பண்ணுவித்தார்கள். அப்போழ் தற்றுப்போயின கரங்க ளிரண்டு முண்டாயின. அலாமல் முன் னாளிற் சாமளாபுரமென்கிற பட்டினத்தி லுள்ள அரியானென்னும் வேதியன் தண்டகாரண்ய ரிஷிகளைத் தரிசிக்கவந்தகாலை வேடர்கள் மிருகங்களின்மீது லேவிய அம்பு அந்தப் பிராமணன் காலைக் கலண்டித்து விட்டது. அக்கா லங்குள்ளரிஷிகள் வருதிப்படி சக்கர தீர்த்தத்தின் மூழ்கி இராமநாதனைத் தரிசித்துத் தாள் முன்னையவுண்டாகித் தன்னூர்போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறான்.

௰௯. கந்தமாதனச்சாரலிற் சிவபூஜை செய்[illegible] அகஸ்தியருக்கும் [illegible]ளதமருக்கும் இவ்[illegible] [illegible]யாய்ச் [illegible] பருமானவர் தமது சூலத்தா[illegible] [illegible] யுண்டா[illegible] கொடுத்தார். அதைச் சிவதீர்த்தமென்று மக[illegible]ளாற் [illegible] டழைக்கப்[illegible]லாயிற்று. ஓர் காலத்திற் பிரமதேவனும் கருடவூர்தியும் நீ பெரியவன் நான் பெரியவனென் [illegible]ப்புக்கொண் டகந்தை மேலிடுவதைக்குறித்[illegible]ன்குமறை [illegible]ம உங்களிருவருக்கு மேலாக வொருவனுளன் நீங்க [illegible] [illegible]த்துவங் கொள்ளாதீர்களென்று சொல்லியுங் கேளாத அவ்விரு வருக்கு முன்னதாக வேத[illegible]னுடைய வுச்சியிலே ஸ்வயம் பிர[illegible]சமாய்க் குடிலையென்னும் பிரணவந்தோன்றி ஓ [illegible]ஷ்ணு [illegible]! நீங்க ளறியாமையா யகம்பிரதத்துவங் கொண்டீர்கள், பரம சிவனை மறந்து வாது படிக்கின்றீர்கள், இது தகுதியன்றென் [illegible]னாத்தும் அங்கீகரியா வவதரம் ஈஸ்வரனனவர் ஜோ திமயமா யெங்கும் பிரகாசித்து நின்றார். அப்போழ் தயன் மனமருண்டு அந்த ஜோதிக்குள் விஷ்ணு சொரூபமுங் காணப்படுதல் கண்டும் முன்னரனைய வாதுபேசுகையில் ஆண்டவனாகிய [illegible]லைத் தாண்டவனாரிடமிருந்து "காலபயிரவ வா" என்றோர் சப்தம் பிறந்தது. அங்கிடம் சூலதரராய் வீரப்பல் வக்கிரதந்த [illegible] மகாவுக்ர சௌமரிய சொரூபத்துடன் சிவந்த குஞ்சிச் ச[illegible]சிக்கக் காலபயிரவர் தோன்றிப் பிரமதேவனோ டெதிர்த்து வி[illegible]வரூபங் கொண்டு எங்கும் பயிரவராய் நின்று விஷ்ணுவ[illegible] இடுத்[illegible] அயன் நடுமுகமாகிய ஊர்த்துவ வதனத் [illegible] [illegible]யிரையும் கவர்ந்தார். அப்பால் பரமனருள [illegible]வாரி சுரந்து பிரமனை முன்[illegible]ருடனெழுப்பி எல்லாத் தேவர்களாலும் வணங்கப்பெற்று பயி[illegible]வரைநோக்கிச் சொல்லுகின்றார். நீ பிரமன் சென்னி கொய்ததில் அச்சிர முனதுகரத் தொட்டிக் கொண்டமையால் இனிப் புண்ணியக்ஷேத்திரங்கடோறுஞ் சென்று பலியேற்றுண்டு இறுதியில் நாம் விளங்கியிராநின்ற ஸ்தலமாகிய கந்தமாதன கிரியிலுள்ள சிவதீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம்பண்ணி ஆகுமுடித் துனதெண்ணப்பிரகாரம் வந்து சேரென் றுக்யாபித்தவண்ணம் மேற்படி சிவதீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணி நோக் கத்தை முடித்துக்கொண்டார். அந்தத் தீர்த்தமானது இராமநாத [illegible]னுடைய சன்[illegible]திக்கும் அம்பாள் சன்னிதிக்கும் எதிர்மத்தியத்தி

[illegible]ன்று [illegible]பயிரவர் கையிலிருந்த பிர[illegible]கபா[illegible] [illegible]க் காசி [illegible] [illegible] தொடுபேர்ப் புதைத்[illegible]விட்ட [illegible] அவ்விடம் இ[illegible]போது [illegible]மகபாலமென வேர் [illegible]ர்த்த[illegible] காசி[illegible] விளங்கிக்கொண் டிருக்கின்றன.

௰௭. கந்தமாதன கிரிச்சாரலிலே ச[illegible]முனி யென்பவர் தவஞ்செய்தனர். அவராலே யுண்டாக்கப்பட்ட தீர்த்தத்திற்குச் ச[illegible]மென்று பெயர். வரசநாபனென்னும் பிராமண சிரேஷ்ட னொருவன் தபஞ்செய்ததில் மேலே புற்றுக்களும் விருக்ஷங்களு முண்டாகி யிருந்தன. வேதியன் தபத்தை தேவேந்திரன் பரீக்ஷிக்கவென்று மேகங்களை ய[illegible]ப்பி யிடிமின்னல்களுடன் வருஷிக்கும்படி செய்தார். அதைத் தருமதேவதை யோர்ந்து ஒரு மகிஷரூபமாய் வந்து நின்று அம்முனியைத் தன்னடிக்குளிருக்கவும் ஓர் மழைத்துளிகூட மேலேவிழாமற் றுனே முதுகிற்றாங்கியு மிருந்தது. அப்பால் மழைகள் வருஷித்தலுந் [illegible] தோடிப் போனபின்னர் மகிஷம் வெளிப்பட்டு ஒரு சேற்றினிடை நான்குபாதமு மமிழ்ந்தி நின்றது. பின்பு வரசநாபனாகிய தவசி நடந்தனவெல்லாங் கியானத்தாலுணர்ந்து இருப்பிடம் விட்டு வெளிப்பட்டு மகிஷத்தையும் பார்த்து வணங்கிக்கொண்டு வேறொருவிடத்திற் றவஞ்செய் திருந்தான். அதன்மேற் றருமதேவதையாகிய மகிஷம், இவ னன்றியற்றவனென் [illegible] னதை வரசநாப னறிந்து, ஓகோ அறியாது பாவி[illegible] [illegible]தற் கென்செய்வது. நன்றி மறத்தலுக்குப் பிராயச்சித்தமு மில்லையே இனியுயிரை விடுவதுதான் சரியென் [illegible] ஓர் [illegible]யிலேறி வீழத் தேடுகையில் மீட்டுந் தருமதேவதை தோ[illegible] முக்கவேண்டாம், தென்சமுத்திரக்[illegible]ரையிற் கந்தமாதனத்தின்கண்ணுள்ள சங்கதீர்த்தத்தின் மூழ்கி இராமநாதனைத் தரிசியென் றதிர்த்தபடி வரசநாபன்செய்து அப்பவம் போக்கினான்.

௰அ-௰௯-௨௰. முற்காலத்திற் கந்தமாதனவரையின்கண் பரமசிவனைநோக்கித் தவமிழைத்த இரைக்குவமுனியென்கிற வேதியன் கான்முடத்தால் ஒரு சிறியவண்டியி லேறிக்கொண்டு நடமாடித் திரியலானார். அவர் யமுனை கயை கங்கையென்னு மூன்று நதிகளிலும் ஸ்நானம்பண்ண வேண்டுமென் றெண்ணுற்று அவைகளை நோக்கி அன்னாகாரமீந்து அருந்தவஞ் செய்கையில் [illegible] இனை

வுள்ள [illegible] ரங்கு [illegible] கவிய பிலரிகள் சம்பவித் [illegible] அ [illegible]
லாம் [illegible] செய்ய மல் தவஞ் [illegible] ந்து [illegible]
[illegible] கரும் [illegible] வஸ்திரி களாய்த் தரிசனமாகி [illegible] பூசா [illegible]
[illegible] காண் [illegible] ராய் பிரவாகமாகப் பெருகியும் எங்களை யதாஸ
னத்திற் [illegible] முழுகும்பலனை யிங்குங்கொடுக்கத் தகுமென்
று குயின்று ஜலத்தினை [illegible] விட்டார்கள். முனியுமவைகளில்
முழ்கி பவித்திரரானர். அம்மூன்று தீர்த்தங்களும் இப்பொழுது
இராமீசர்பதியி லிருக்கின்றன. நந்தனென்னும் ராஜகுமாரனை
சான்சுருதியென்றும் பௌத்திரனென்றும் பெயருடையான் மிகவு
நீதியா யுலகாண்டு அன்ன [illegible] னங்க ளளவிறந்தனவாய்ச் சதாகாலந்
தன்னுடைய ராச்சியமுற்றும் சர்வஜாதியார்கட்கும் பன்னிரண்
[illegible] வரா வழங்கினன். அதைப்பார்க்கவென்று தேவேந்தி
ராதி தேவர்சண்முதலாயினோர்க ளியாவரும் அம்சபக்ஷி வடிவங்க
ளாய்வந்து கண்ணுற்று வியப்புற்று அவ்வரசனைக் கடைத்தேறும்
படி செய்யவென் றருள்பாலித்து ஒன்றோடொன்று பேசிக்கொண்
டேகிய தெப்படியென்னில், இவ்வரசனை நாமேன் பார்க்கவே
ணும், இவனென்ன மகாத்மாவா, வேதவியாயந் தெரியாதவன்,
இதனின்று மேலானபுண்ணியலோக போகங்களை யனுபவிக்க
வபேட்சையு மிப்படி யறமியற்றுகின்றா னன்றோ, இவனை நாம்
கா [illegible] வண்டியதில்லை. தென்றிசையிற் சேதுமத்தியிற் பிரமக்
[illegible] யாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிற இரைக்குவைரமுனி
யைத் தரிசித்துப் போவோமென்று புகன்றதனைத்தையும் மேன்
மாடியினின்று கேட்டுக்கொண்டிருந்த பௌத்திரராஜன் மிகவும்
[illegible] அம்முனிவனைத் தானுந் தரிசிக்கவேண்டுமென்
பதா யெண்ணித் தனதுசாரத்தியா லவரிருப்பிடமுந் தெரிந்து சில
காணிக்கைகளையுங் கொண்டு அம்முனிவரைக்கண்டு அவர் பா
தங்களை வந்தித்துவாழ்த்தித் தான்கொடுவந்த பசு பொன்முதலி
யவைகளைக் கொடுத்தான். அவைகளையெல்லாஞ் சர்வசங்க பரித்
தியாகஞ் செய்திராநின்ற முனிவர் ஏற்றுக்கொளாமல் ஸ்ரீராம
நாதனுடைய சன்னிதானத்திற்கே சமர்ப்பித்து, ஓ! அரசனே! பிற
வித்துன்பம் நீக்கவேண்டுமாயின் இருவினைப்பற்று மொழிந்திருக்
கவேண்டும், அதற்கிந்த மூன்று நதிகளிலும் மூழ்கி அஞ்ஞானத்
தை யொழித்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யெய்துகவென்று ஏகாட்சரத்
தை யுபதேசித்தார். அவ்வுபதேசம் பெற்றுச் சங்கற்பப்படி

யமுனை கங்கை [illegible] கையென்னுந் தீர்த்தங்களிலும் [illegible]
ணி [illegible] க்கியா [illegible] மடைந்து குருவுடனே யுய்ந்து [illegible] ஆத்ம
[illegible] த்தை யிருவரு மெய்தினர்கள்.

உக. கந்தமாதனத்தின் மத்தியிற் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்
டுள்ள ஸ்ரீராமலிங்கத்திற்கு அபிடேகஞ் செயவென்று இராமரான
வர் தமது இலிங்கத்திற்கருகி லுட்கார்ந்துகொண்டு பாகீரதியை
நினைத்துத் தமது கோதண்டக்கோடியாற் பூமியைத் தோண்டி யழு
ந்த வூன்றியெடுத்தார். அந்தப் பிலத்துவாரத்து வழியாய்ப் பாதா
ளப் பிரவேசமாய்க் கங்கை பெருகிவந்தது. அதை இராமலிங்கத்
தில் இராமர் கரத்தால் அபிடேகஞ் செய்யலாயிற்று. ஸ்ரீராகவ
னுடைய கோதண்டக்கோடியால் வெளிப்பட்ட அந்தத் தீர்த்
தம் இப்பொழுது கோடிதீர்த்தமெனப் பெயர் விளங்குகின்றது.
அதில் கிருஷ்ணமூர்த்தியானவர் பலபத்திரர் முதலானவர்களுட
னேவந்து நாரத ருரைத்தவாறு கந்தமாதனத்திலுள்ள தீர்த்தங்க
ளெல்லாமாடிக் கடாசியில் ஸ்நானஞ்செய்து இராமீசரையுந் தரி
சித்துக் கஞ்சனைக்கொன்ற பழியை நிவர்த்திசெய்துகொண்டு ம
ராபுரிபோய்ச் சேர்ந்திருக்கிறார். இந்தக் கோடி தீர்த்தமானது
மற்றைத் தீர்த்தங்களைப்போ லல்லாமல் அதிதமோக்ஷத்திற்கு
முயர்த்த ஹேதுவாயிருப்பதால் மோட்சத்தை விரும்பினவர்கள்
இதில் ஸ்நானஞ்செய்து புனிதம் பெற்றவுடன் யா [illegible] வா
வேறு தீர்த்தங்களில் முழுகுதல் நியாயமன்றென்று இது [illegible] டாசி
யாய் ஸ்நானத்திற் கெடுத்துக்கொள்ள லாயிற்று. அப்படியே
ஸ்ரீராமரு நடாத்தித் தமது [illegible] கேகியிரு [illegible] இந்தத் தீர்த்
தம் மகா புனிதமுள தாகலால் [illegible] ரியவர்களுக்கு
ஊற்றினும் அது பாசவினையை [illegible] தென்பது கருத்தாம்.

114619

உஉ. ஸ்ரீராமலிங்கத்திற்குத் தக்ஷிணபாரிசத்தில் சாத்தியா
மிருததீர்த்தமென வொன்றுண்டு. அதில் ஸ்நானம் பண்ணுபவர்க
ளெண்ணத்தை அசாத்திய மில்லாமல் சாத்தியமாயளிக்கும் நல்ல
பலனுடைத்தாகலால், அதற்குச் சாத்தியாமிருததீர்த்தமெனப் பெ
யர் விளங்குகின்றது. புரூரவனென்கிற சக்கிரவர்த்திக்கு ௬௰ வருஷ
மனைவியாயிருந்து ஆயுவென்னுங் குழந்தையையும் பெற்றுக்
கொடுத்த ஊர்வசி யென்பவள் தேவர்களில் மித்திராவருணனை
யிகழ்ந்து அவனால் நீ பூலோகத்தில் நரனைக்கூடி யின்ப மனுப

[illegible] கடவாயென்று சாபமேற்றுப் புரூரவனுடைய சிங்கார வனத்தில் [illegible]ந்திருந்து வீணைகள் [illegible] செய்துகொண்டிருந்தாள். அப்போது வேட்டைக்கு [illegible] செய்யச்சென்ற புரூரவராஜன் [illegible] கண்டு [illegible]ந்தித்து அவள் கேட்டுக்கொண்டபடி அவள் பிள்ளை போல் வளர்க்கிற இரண்டாட்டுக்கடாக்களையும் யாருங் கவர்ந்து கொண்டு போகாமல் தான் காக்கிறதென்றும்; நிருவாணமாய் [illegible]ன் பார்வைக் கெப்போதாவது தான் காணப்படுவ தில்லையென் றும் [illegible]னுடைய உச்சிட்டத்தை யவளுக்குண்பிப்ப தில்லையென் றும், இவைகள் தவறில் அவள் தன்னைவிட்டகன்று தேவலோகம் போய்விடலாமென்றும் பிரவசஞ் செய்துகொடுத்து நாட்டை மந் திரியா[illegible]ப்புவித்துத் தன்பதிக் கருகிலுள்ள சரஸ்வதி நதிதீரத் [illegible]சித்திரவனத்தில் ஓர் சிங்காரமணிமேடையின்கண் சர்வதா காலமும் பிரியாமற் போகபோக்கியங்களை யனுபவித்துக்கொண் டிருக்குங்கால், தேவர்க ளேவுதற்படி விசுவாவசு வென்னுங் கந்தருவன் இரவிலேவந்து ஆடுகளிரண்டையும்பிடித்துக் கக்கத்தி லிடுக்கிக்கொண் டாகாயத்திற் சென்றான். அப்போது ஆட்டின் [illegible] கேட்டு, யாரோ [illegible]ன் கடாக்களை யெடுத்துப் போகிறா னென் றூர்வசி யரையனுக் குரைத்தாள். உடனே யரசன் கட் கதரையு வெளிப்பட்டுக் கள்வனைப் பிடிக்கவெனச் செல்லும் [illegible]ாவில் அவன் வஸ்திரம் நழுவிக் கீழேவிழுந்துவிட்ட தறிந்த கந்தருவ[illegible]ன்வல்லமையா லோர்வெளிச்சத்தை யுண்டுசெய் தான். அந்நேர[illegible]ரசனைப் பின்றொடர்ந்துவந்த ஊர்வசியானவள், அரசனுடைய நிர்வாண கோலத்தைக்கண்டு வெட்கி ராஜன் பர வசந் தப்பிப்[illegible]னென் றூர்வசி மறைந்து தேவருலகம்போய்ச் சேர்ந்தாள். பின்னர் புரூரவன் ஆட்டையுங் கரவடனையுங் கண்டுகொளற் கியலா திருப்பிடம்வந் தூர்வசியைக் காணாது பர தவித்துச் சேரணி யெங்குந் திரிந்தலையும்போது குருக்ஷேத்திரத் திற் சில தேவமாதர்களுடன் ஊர்வசியைக் கண்டு என்னை நீ பிரியலாமோ வென்றுரைத்த வரசனுக்கு பிரமாணம் பிசகியதால் பிரிந்தேன். நீர் வருந்தவேண்டாம், பத்துமாதஞ்சென் றிவ்விடம் வாரும், உமது புத்திரனைப் பெற்றளிப்பே னென்றாள். அந்தப் [illegible]படி வந்த வரசனிடம் மேற்சொன்ன ஆயுவென்னுங் குழந்தையை யும் ஈன்றளிக்கப் பெற்றுப் பிரிவாற்றாமையைக் குறித்து வருந்து வது பற்றி[illegible]! அரசனே! எனது தந்தையாதிகளா யிருக்கிற

[illegible]ம்புருமுதலானவர்களைக்குறித்துத் தோன்பிழைத்து அவர் [illegible] சேர்ந்திருக்கும்படியான மார்க்கத்தைத் [illegible]ன்றென்று சொல்லிப் போயினாள். அந்தப்படிச் செய்ததலத்தை மெச்சிவந்த தும்புருவாதியர் உன்படியாகவெனின் இதோ நாங்கள் கொடுக்கிற அக்கினியை யெடுத்துக்கொண்டுபோய் மூன்றுகூறாய் அக்கினியை யாகாதி கிருதுக்களை நடாத்து. அதன்மேல் தேவலோகஞ்[illegible] ஊர்வசியுடன் கூடி வாழ்வாயென் றுரைத்து மறைந்தார்கள். அதை மதியாமல் அக்கினிஸ்தாலியை அவ்வனத்திற்றானே போட்டுவிட் டேர்சென்று, பின்னும் விடிந்தவுடன் அதைப் [illegible] வந்து நோக்கினன். [illegible] காணாமல் அரசமரமும் வன்னியுமான இரண்டு விருக்ஷங்களைமட்டும் அதனிடமாய்க் கண்டான். இவை கள் அக்கினிஸ்தாலியும் அரணியுமேயென்று கருதித்து [illegible] களை வெட்டி [illegible] பிராமணரால் அக்கினி ஸ்தாலி யும் அரணியு முண்டாக்கி மூன்றுகூறாய் அக்கினிவகுத்து அனேக யாகங்களை நடாத்தித் தேவானுக்கிரகம்பெற்று தேவலோகத்துக் கும் போக்குவரத் துள்ளவனாய் ஊர்[illegible]சேர்ந்து கலந்திருந் தான். அப்போது இந்திரசபையில் நடனஞ்செய்த ஊர்வசியைப் புரூரவனேக்கவும் ஊர்வசி புரூரவனை நோக்கவும் நேரிட்டதால், ஊர்வசியி னிர்த்தனமானது சுருதி யைத்துக்குக் குறைவாய்க் [illegible]னைப்பட்டு நிர்த்தனத்துக்குக் கர்த்தர்களாகிய தும்புருவாதிகள் வெகுண்டு இந்தப் புரூரவன் இவ்வுலகத்திலிராமற் போகக்கடவ தென்று சபித்தார்கள். அந்த தீர்த்தமகிமையை யாதெனறுரைத் [illegible]சொல்லிக்கொண்டிருந்த தேவராஜன் சொன்னபிரகாரம் [illegible]படி சாத்தியாமுதல் தீர்த்தத்திற் புரூரவ[illegible] சக்கரவர்த்தி நாற்பத்தைந்துநாளவ்விடத்தி லிருந்து ஸ்நானஞ்செய்து இராமேச்சுரரையுந் தரிசித்தான். அதனாலந்தச் சாபநீங்கி பழையபடி யூர்வசியுடன் கூடி வாழ்ந்திருந்தான்.

௯௩. சுதரிசனனென்னும் பூசுரன் பிறவிக்குருடனா யிருந் ததுமன்றிக் கொடியவியாதியையும் நரைதிரைமூப்புந் தன்மையு முடையவனாய் மெய்தளர்ந்து துர்ப்பலமுடையவனாயு மிருந்தான். அவன் சர்வதீர்த்தங்களையு மாடவேணுமென் றவாவுற்று [illegible]னடியார்கட்குத் தாழ்வின்றி அன்னமடைத்து ஸ்ரீராமநாதனாகிய ஈஸ்வரனைச் சதாகாலமுஞ் சிந்தையிலிருத்திக் கந்தமாதனத்தின்

ன அன்னாரத்தையுந் தூர்த்துயுக்ரவருடந் தவஞ்செய்து [illegible]ருந்ததிற் கிரங்கி கயிலாசபதி பிரசன்னரா[illegible]விரா மனுக்குக் கூர்மையங்கொண்டு எண்ணூற்ற பிரம்மம்[illegible]ள்ள யாவத் தீர்த்தங்களையும் அவ்விடத் தழைத்துத் [illegible]டையாகிய ரிஷபத்தின் காலாற் றோண்டப்பட்ட பள் ளங்கும்படி கட்டளையிட்டுச் சுதரிசன முனியைநோக்கி [illegible] ஸ்நானம்பண்ணென்று மாக்ஞாபித்தார். அந்தப்படி ஸ்நானம் பண்ணினவுடனே திவ்யதேகம் பெற்று மன்மதனைப்போல பால்யப் பிராயத்துடன் விளங்கித் தம்மை வணங்கி நின்ற [illegible]னியை அருட்கண்ணுற்று, சுதரிசனா! நின்னிமித்தம் சகல லோகங்களிலுமுள்ள சர்வதீர்த்தங்களையுமழைத்து இதி லிரப்பி யிருக்கின்றமையால் இதற்குச் சர்வதீர்த்த மென்றும், [illegible]மானச [illegible]த்தினாலழைத்ததால் மானசதீர்த்த மென்றும், இன் [illegible]முதற் பெயர் விளங்குமென்றும், இந்தத் தீர்த்தத்திற் கனேக புண்ணியங்க ளுண்டாயிருக்கக் கடவதென்று மருளிச்செய்து கடவுள் மறைந்தனர். ஆதலான் இராமீசர் பதியில் சர்வதீர்த்த மெனப் பெயர் வி[illegible]ன் டிருக்கின்றது.

௨௪. இராமசுவாமியானவர் இராவண சம்மார முடிந்துச் சேதுவழியாய்வந்து சேதுவிற் றங்கியிருக்கும்போது விபீஷணன் வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டபடி இலங்கையிலுள்ள இராக்ஷஸர் கள் மனிதர்கள் வாசஞ்செய்யு மிடங்களிற் பிரவேசியாதிருக்க வென்று கட்டிய திருவணையைத் தமது பாரகோதண்டத்தின் கோடியாற் குத்[illegible]கை [illegible]யுடைத்து இருசமுத்திரமும் பொருந் [illegible]ர். அதனாலது இராமதனுக்கோடி தீர்த்த மெனப் பெயர் விளங்குகின்றது. அந்தத்தனுக்கோடி தீர்த்தமெனுஞ் சமுத் திரத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தால் மனவாக்குக் காயங்களாற் செய்த யாவத் பாவங்களும் நாசமாவதுமன்றி அனேக புண்ணியங்களுஞ் சித்திக்கத்தக்க மகத்துவமுள்ளதா யிருக்கின்றது. அதன்பெரு மையைப்பேசிடற் கெளிதல்ல. அதைத் தரிசித்தாலும் அங்குள்ள காற்று மேலே பட்டாலும் மிகு விசேஷமென்னில், பின்னைப் [illegible]பசவேண்டியபே தேதிருக்கின்றது. இந்தப் புநிதத்தீர்த்தந்தான் சேதுமார்க்கத்தில், கந்தமாதனத்திலுள்ள யாவத் தீர்த்தங்களுக் குங் கீழ்க்கரையாகியி ருக்கின்றது.

பார்த்தபண்டனைப் பதினெட்டாநா ளிரவில் அசுவத்தா மயோதனேவி[illegible]ஞ் சேனுதிப[illegible] பட்டம்பெற்றுச் சிவனை யொருமைசார்ந்தகாலம் இந்திரிய நிக்கிரகங்கண்டு தலை மயிலைமையுள்ள வாளாயுதம் பெற்றுவந்து பாண்டவா ள[illegible]ரம் அவான் பாசறைக்குட் பிரவேசித்துத் திருஷ்டத் [illegible]முதலிய சகலரையும் வெட்டிமடித்து உபபஞ்ச பாண்டவ [illegible]ரா ஐந்து சிசுக்களையும் பாண்டவர்தாமென்று தலைக[illegible] துத் துரியோதனனிடங் காண்பிக்க லாயிற்று. அந்த சிசுஹத்தி யால் பீடிக்கப்பட்ட அசுவத்தாமா தண்டகாரண்ய ரிஷிகளாலும் காசிபிராமணராலும் இகழப்பட்டு வேதவியாச ருத்தரவி[illegible] தனுக்கோடி தீர்த்தத்தில் முப்பது நாள்வரை ஸ்நானஞ்செய்து திரிசந்தி காலத்தும் இராமநாதனைத் தரிசித்தான். அந்தநாளில், ஈஸ் வரன் இலிங்கத்திலிருந்து தோன்றிப் பிரத்யக்ஷதரிசனங் கொ டுத்து சிரஞ்சீவியாக வாழ்த்தி உன்னுடைய சிசுஹத்தி தனுக் கோடியிலேயே தீர்ந்து விட்டதென[illegible]ருவாய் மலர்ந்தருளி மீட்டு மிலிங்கத்திடை மறைந்துபோனார்.

சந்திரகுலத் துதித்துத் தருமசிரேஷ்டனாயிருந்த தருமகுத்த னென்னு மரசன் அடவியில் வேட்டையாடி அஸ்தமித்த நேரத்தி லோர்விருக்ஷத்திலேறி யுட்கார்ந்திருக்கையில், சிங்கத்தாற் றுரத் தப்பட் டவ்விருக்கத்தி லேறிய ஓர்கரடி யரசனைப்பார்த்து என் னைக் கண்டு நீர் பயப்படவேண்டாம். நா னும்முடைய துணையாக வே யிதி லிருக்கிறேனென் றுரைத்து அரசனருகி லிருந்தது. அப்போது மிருகபாஷையையுந் தெரிந்த தருமகுத்தனுக்கு நித்தி ரைமயக்க முண்டாவதைக் கரடியறிந்து என் மடியிற் படுத்துத் துயிலும். நீர் விழித்ததின்பேரி லும்முடைய மடியில் நான் துயிலுகின்றே னென்றதற் கரசனிணங்கி அதன்மடியிற் றலைசாய்த் துக் கண்வளர்ந்தான். அது கண்ட சிங்கம், ஏ கரடி! எட்டு நாளாயினுமிரைதின்று விட்டேன், அப்படியேயாகவேண்டுமாயின் உன் மடியிற் சயனிப்பவனைக் கீழே தள்ளிவிடு, நா னெடுத்துக்கொண் டேகுவே னென்றதற் கிணங்காதிருந்த கரடி யடியிற் றூங்குபவன் விழித்துக்கொண்டபின் அவன் மடியிற் கண்வளர்கையில் அந்தச் சிங்கம் முன் சொன்னதுபோல வற்புறுத்திச் சொல்லி அவனுடை வாய்மிருகத்தைக் கீழே தள்ளிவிடுமென்றதற் கரசன் பீதிகொண் டப்படியே தள்ளிவிட்டான். உடனே விழுந்த கரடி வேறொரு

[illegible]த் தாவிப்பிடித்திருந்து கொண்டு அடா [illegible] [illegible]னை யறியாத மூடாத்மாவே! நான் பிருகு மகாரிஷியி[illegible] [illegible]ரம்பரையிற் றோன்றிய ச[illegible]னக்காட்டா னென்னும் முனி[illegible] [illegible]த்த வுருவெடுத்துச் சஞ்சரித்துத் திரியக்கூடியவன். [illegible]ட்ட என்னை நித்திரையில் நம்பிக்கைத் துரோகஞ்செய்து [illegible] [illegible]திரும்பிடித் தலையக்க[illegible]யென்று சபித்துச் சிங்கத்தைப் பார்த்து, ஏ சிங்கமே! நீ யளகேசனாகிய குபேரனுடைய சந்ததி யானாகிய பத்திரனென்பவ னன்றோ, நீயு முன் மனைவியுடன் இமய கிரி யருகில் ஜலக்கிரீடை செய்கையில் ஆங்கு குளி[illegible]காமய [illegible]ந்த கௌதமனைக்கண்டு உன், தேவிமட்டும் வஸ்திரந் தரித்தும் நீ [illegible]ம்பரமாயு நின்றதை யவர்[illegible] வெகுண்டு இவ்விதம் மிருகமாய்ப் பேம்படி சபித்தார். அதனை [illegible]ாலி[illegible] [illegible]னையுந் தொ[illegible]னை யென்ற நிமிடம், சிங்கத்திற்குப் பூர்வக் [illegible]னந் [illegible]றிய பத்திரனென்னுஞ் சொரூபம் பெற்று உம்மைத் தரிசித்த[illegible] சாபவிமோசன மானேனென்று [illegible]றைத்து வாழ்த்திக்கொண்டு யதாஸ்தானம் போய்விட்டான். முனிவரும் தன்னேக்கம்போல் வெய்திலும் புனகம் தருமகுத்தனுக்குப் பயித் தியந் தொடர்ந்தது. அதை [illegible]வன் றந்தையும் அமைச்சர் முதலா னவர்களும் சைமினி ரிஷியிடத்திற் றெரிவித்ததில் அவர் நடந்த வகை சொன்னதன்மேல் அவர் நிகழ்த்தியவகை அப்பயித் திய வரசன் இராமதனுக்கோடி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து அனேக தானங்களும் வழங்கி அப்பயித்தியத்தை நிவர்த்திசெய்து கொண்டு இராமநாதனையுந் தரிசித்து வேணவாபரணதிகளு நீட்டி தன்னகரம்புக்கு [illegible]ரசு செய்தனன்.

[illegible]ரதேயத்துப் பிருகுத்துமனெனன்னு மரசன் [illegible] [illegible]ட்டாத்திய நிர்க்கச்சத்ரயாகத்திற்குப் பௌரோகிதர்களாக விரு [illegible]ந்த பராவசு, அருவாவசு வென்னுந் தமையன் றம்பிக ளிருவர்க ளில் பராவசு வென்பவன் தன் றந்தை புலித்தோலைப் போர்த் திருந்த தறியாமற் புலிதான் ஆச்சிரமத்தி லிருக்கிறதாக வெண் ணித் தன்கைத்தண்டா லடித்தான். உடனே தாதை யிறந்ததைக் குறித்துத் தானுந் தம்பியுந் தாயுமாய்ப் புலம்பியழுது இறுதியி லிளையானை நோக்கி, ஏ சகோதரனே! நான் யாகத்தை நிறைவேற் றுகிறேன், நீ தந்தை கொலையுண்ட பிரமஹத்தியை யேற்றுக்கொ

[illegible]ண்டுக் கா[illegible]ற்சென்று தவமி[illegible]றன்றபடி இளையோனானவன் சூரியனை நோக்கித் தபஞ்செய்ததில் பிதா பிழைக்கவும் தமையனை னேரிட்ட பிரமஹத்தி யகலவும் தனுக்கோடி தீர்த்தஸ்நானஞ் செய்யுங்க ளென்று சூரியன் கொடுத்த வரத்தையடைந்து தானுந் தமையனாகிய பராவசுவும் தாயுமாகச் சென்று அந்தச் சமுத்திர தீர்த்தத்தில் நாற்பத்தைந்து நாள்வரை முழுகி இராமலிங்க தரிச னமுங் கண்டுகொண்டு தங்களிருப்பிடம் வந்தவுடன், மாத்ருபிதா [illegible]வயு முயிருடன்பார்த்து பிரமஹத்தி தோஷமுந் தொலைந்து சந் [illegible] [illegible]ருந்[illegible]கள்.

[illegible]ர்ப[illegible]னத் தருகிலுள்ள கானில் வாசஞ்செய்[illegible]யொன் று [illegible]லைப் பிணத்தை இழுத்துத் தின்னுகையில், அதன் மித்திர [illegible] [illegible]மொன்றுகண்டு, ஏ நண்பனே! நீ யென்னபா[illegible] செய்தையோ? பிணந்தின்னுஞ் ஜென்மமானையே யென்று [illegible] கேட்ட சம்பு, கேளாய்ஸ்வயா! யான் [illegible] தேவ[illegible]ன்மா வென்னும் பூசுரனா யிருக்குங்கால் ஓர் வேதியனுக்குக் கொடுக்கிற தாக வாக்குதத்தஞ் செய்த பதார்த்த[illegible] கொடுமை ய[illegible] லபித்தகெ[illegible]யின்றது. அதுகேட்ட கபி சொல்லுகிறது: ஏ ஆர்வலா! நானும் முந்தை ஜென்மத்தில் விஸ்வநாதனென்னும் வேதியனுடைய குமாரன் வேதநாதனெ ன வாக்குவயம் பெற்றிருக்குங்கால், ஓர் விப்பிரனுடைய வீட்டுக் கொல்லையிற்கண் ணுள்ள காய்கறி பதார்த்தங்களை வேலியைத் தாண்டிப்போய்த் திருடிக் கொண்டுவந்து சமைத்துண்ட தோஷத் தால் இப்படித் தாண்டித் தாண்டித் தத்தித் தத்தித் திரிகின்ற ஜென்ம மானேன். நீயும் நானு மக்காலத்துப் பிரியாத நேசர்க ளா யிருந்தவாறே இக்காலத்தும் பிராலப்தப்படி [illegible]றப் பட்டிருக்கின்றோம். அல்லாமல், இப்பிறவி வரய்க்குமுன்னம் சிவபூ ணிவிடை முதலிய கயிங்கரியங்களை யாஞ்செய்திருத்தல் குறித்து இப்பவத்தும் பூர்வக்கியான மகவா இருக்கின்ற தென்றது. இவ் விதம் பரவிக்கொண்ட விரண்டு பிராணிகளும் இந்த ஜென்மம் எப்படிக் கடைத்தேறுமென் றுருக் கவலையுடன் ஊணுறக்க மின்றி யிருக்கும்வேளை அவ்விடம்வந்த அகஸ்தியரைக் கண்டடி வணங்கித் தங்கள் குறையை விண்ணப்பித்துக் கொண்டன. அது தெளிந்த வகஸ்தியர் சொற்றபிரகாரம் ஸ்ரீ சேது தனுக்கோடி தீர்த்தத்திற் றானே ஸ்நானஞ்செய்துகொண் டவண்வாழ்ந்திருந்த

அக்கபிக்குஞ் சம்புவுக்கும் [illegible]தேகங் கிடைத்தது. தேவபோகங்களை யனுபவிக்கப் புண்ணிய முண்டாயிற்று.

[illegible]மாராஷ்டிக தேசத்திலுள்ள எச்ச[illegible]னென்னும் நற்பிராமணனுக்குச் சுமதியென்னும் பெயரையுடைய ஒரு துர்புத்திரன் பிறந்து தன்பதி துறந்து உற்கலமென்னுந் தேசம்புக்கு ஓர் வேடுவச் சிறுமியுடன் கூடி அவளுக்காகப் பொருள்கொணர்ந் தளித்துப் பிராமணீகத்தை மறந்து வேடரோடு தேடனுய்த்திரிந் துயிர்வதைசெய்து ஊனுண்டு கட்குடித்துத் திரியுங்கால், ஓர் வேதியன்வீட்டிற் கள்ளஞ்செய்து அவ்வேதியனையுங் கொ[illegible]டான். அவனைப் பிரமஹத்திவந்து பிடித்துக்கொண்[illegible]டலைக்கும் போது, தெய்வ[illegible]தினமா யூர்சேர்ந்து தன் றந்தையிடஞ் [illegible]சென்[illegible]றான். அந்தத் தந்தையாகிய வந்தணன் புத்திரனுகி[illegible]டுந் [illegible]ன்ப[illegible]தைக் கண்ணுற்று மனந்தாளாமல் மிகவருந்திக்கொண் டிருந்தனன். அப்போழ்து தூர்வாசமகாரிஷி வந்தார். அவரைத் தாயுந் த[illegible]யும் வணங்கிப் புத்திரனுக் குண்டாயிருக்கிற விபத்தானை விண்ணப்பஞ் செய்ததை யோர்ந்து அவ்விருடி யுரைத்த வண்ணம் இராமநாதனுக்[illegible]யில் தன்மக[illegible]டி வந்து ஆறுமதிவரை ஸ்நானஞ் செய்தவுடன் அவனைப் பிடித்திருந்த பிரமஹத்தி தென்திசையைநாடி யோடிப்போனதுமன்றி மற்றும் பவங்களுந் தொலைந்து திவ்யபுருஷனுய்ச் சுமதிவிளங்கினன். அப்பால் பிதா புத்திரனை யழைத்துக்கொண்டு இராமலிங்க தரிசனமுஞ்செய் தூர்புக்கு மகனுக்கு மணஞ்செய்து வாழ்ந்திருந்தான்.

பாண்டிய தேசவாசியா[illegible] இந்துமவாகனென்னும் பிராமணனு[illegible]வி வாகினியென்பவள் மகாரூபவதியா யிருந்தாள். அவள் பதினறுவயதில் தூர்வினியென்னு மோராண் குழந்தையை யீன்றபின் இந்துமவாகன் நிரியாணகாலத்தை யெய்திவிட்டான். அப்பால் ருயும்பிள்ளையும் பாண்டிநாட்டி லுய்யுங்கால், துவாதசவருஷம் வானிரங்கா துலகம் வருந்துங்காரணம்பற்றித் தாயும் மகனும் கோகர்னமெனும் பதியையடைந் துயிர்வாழ்ந் திருந்தார்கள். அப்போது தாயாகிய வாகினியென்பவள், புத்திரனாகிய தூர்வினி பால்யதிசை யடைந்திருப்பதைக்கண்டு மோகித்தாள். அவனும் மதற்கிணங்கி [illegible]டுகளாய் மாதுருகமனஞ் செய்துகொண் டிருக்குங்காலத்து தூர்வினிக்குத் தான் செய்தசெய்கை பெரும்

[illegible]பாவமென[illegible] என்னுறுங் [illegible]சாகரத்தமூழ்[illegible]கீஷிகளுறையும் [illegible] காமிப்பவந் தொலையத் துபாயமருள்க வெனக் குறையிரந்[illegible]டான். அந்நாள் [illegible]குந் கருணைகூர்ந்து, அடாபாவி! பதிதா! நீயு[illegible]ரும் இராமநாதனுக்கோடி தீர்த்தத்தில், உத்தராயண புண்ணியகாலத்தில், சூரியன் மகரத்துக்கு வந்ததிங்களில், சந்திரசூரியர்கள் சேர்ந்த அமாவாசையில், உஷத்காலத்தில் சங்கற்பப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, நீ [illegible]த மாதுருகமன தோ[illegible]ந்துக்கொள்ளென் றுத்தரவுசெய்த பிரகாரம் [illegible]தினம்வரை அந்த தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து இராமீசரையுந் தரிசித்து அசரீரியா லுன்பவந் தொலைந்ததென் றுத்தரவு சொல்லப்பெற்று மறுபடியும் வியாசரைத் தரிசித்துக் கோகர்ணஞ்சென்று விவாகஞ் செய்துகொண்டு வாழ்ந்து கடாசியில் மாதாவும் மகனு நற்கதி புகுந்தார்கள்.

கௌதம நதிக்கரையில் ஆசாரமற்ற துராசா[illegible]மம் ஓர் விப்பிரன் அநிர்த்தியங்களையே செய்துகொண் டிருந்தான். அவனையொரு வேதாளம் பிடித்துக்கொண்டு அகோராத்ரமாகப் பலவிடங்களுந் திரி[illegible]யும்படிசெய்து வருவதாயிற்று. ஓர்நாள் தனுக்கோடி தீர்த்தத்தினருகிலு [illegible]ழைத்துக்கொண்டுவந்து இந்தச்சமுத்திரத்தி லிவனை யமிழ்த்திவிடுவோமென் றமிழ்த்தினதிமிடம், வேதாளம் அலறிக்கொண்டேகித் தான் முன்ஜன்மத்திற் பிராமணனா யிருக்குங்கால் க[illegible]யாமாசமாகிய பாட்டாசிமாசங் கன்னியிற் சூரியன்வருகிறபோது, சந்திரன் கலைகுறைந்த மாளயபட்சமான புண்ணிய காலத்தில் பிதிர்தேவதைகட்குரிய மாளய சிராத்தம் அக்கினிஹோத்திரங்களைச் செய்யாதிருந்த குற்றவால் நீ வேதாளமாய்ப் போகக்கடவாயென்று [illegible] கொடுத்த சாபமுந்தீர்ந்து தேவதேகம் பெற்றுப் போனான். துராசாரனும் பரிசுத்த ஹிருதயமுடையவனாய் இவ்விடம் யாதோ காமெப்படி விந்துவந்தோமெனச் சிந்திக்கு[illegible]கையில் ஆங்கு ஸ்நானத்திற்காக தத்தாத்திரேய முனிவர் வந்தார். அவரை துராசாரன் வணங்கிச் சங்கதிகளை வினவினன். அம்முனி சிரேஷ்டர் அவ்வேதியன் பூர்வமெல்லாங் ஞானத்தாலுணர்ந்து நடந்த விர்த்தாந்தங்களையு முபதேசித் தனுப்பப்பட்டபின் இராமநாத் தரிசனங்கண்டு கிரமப்படி மாளயசிராத்தங்களையு நடாத்தி அந்தியத்தில் நற்கதி புக்கனன்.

[illegible] மிப்படிக் [illegible] நிவாரண [illegible] ங்கள் இரா மதனுக்கோர் [illegible] அளவிறந்தவைக [illegible] லில்லவ [illegible] க்குஞ் சாத்தியமன்று [illegible] சேது [illegible] இருபத்துநான்கு [illegible] ர்த்தங்களின் விவரணங் களையுந் துலக்கிச் சொல்லலாயிற்று. இதன்மேலுஞ் சொல்வதியா தெனில்:—

முற்கூறிய தேவிபட்டினத்திற்கு மேற்பாரிசமாய்ச் சேது வில் புல்லாரண்ய மென்னும் வன [illegible] க்கிணைபக்கம் ஸ்ரீராம சந்திரன் [illegible] பயிற் சயனம்பண்ணிய இடமே இப்பொழுது திருப்புல்லாணியெனப் பெயர் விளங்கிக்கொண்டு ஒரு க்ஷேத்திர மாக விருக்கின்றது. அவ்விடத்திற் க்ஷீரகுண்டமென்றும் பாலோ டை யென்றும் ஓர்தீர்த்த முண்டு. அதன்வரலா றேதென்னில், [illegible] முனி யென்பவர் அவ்விடத்தில் விஷ்ணுவைக்குறித்து [illegible] ஒருயாகமுஞ் செய்தார். அப்போது விஷ்ணு லக்ஷ்மி சமேதராய்ப் பிரசன்னராகி அவிர்ப்பாகமுமுண்டு, அம் முனிவர், க்ஷீரயாகஞ் செய்யவேண்டும், அதற்குப் பால்குறை வில்லாதிருக்க வனுக்கிரகஞ் செய்வீரெ [illegible] கேட்டுக்கொண்டபடி யவ்வழிதானே விஸ்வகருமாவினுல் விசித்திரமான தடாகங் கட்டு விக்கும் படிக்கும் அதனிடைக் காமதேனுவைப்பால்கறந்து நிறப் பும் படிக்கும் திட்டஞ் செய்து அதற்கிதுமுதற் பாலோடையென் றும் க்ஷீரகுண்டமென்றும் பெயர் விளங்குமென்றும், இதனிடை ஸ்நானம் ப [illegible] னவர்கள் பவித்திர ராவார்களென்றும், அனுக் ரகஞ் செய்தபடி ஓர்தீர்த்தமாய் விளங்கிக்கொண் டிருக்கிறது. காசிபர் மனைவிகளாகிய விநதையென்பவளுங் கத்துருவை யென் பவளுந் தேவேந்திரனுடைய சுவேதப்பரியாகிய உச்சைச்சிரவத் தைக்கண்டு கத்துருவை இப்பரியின்வாலிற் கறுப்பிருக்கிறதென் றதை விநதை யல்லவென்றாள், உடனே யிருவருக்கும் வாக்கு வாதம் விளைந்து சொன்னபடி மெய்ப்பிக்காதவர்கள் மெய்ப்பித்தவர் கட் கடிமையாவதென்று சபதஞ்செய்து கொள்ளலாயிற்று. அப் போது கத்துருவை தன்மக்களாகிய சர்ப்பங்களை யழைத்து, நீங் கள் உச்சைச்சிரவத்தின் வாலிற் கறுப்புண்டாக்குங்க ளென்றாள். அதற்குக் கார்க்கோடகன்தவிர மற்றப்பாம்புகள் ளொவ்வாமல் தாயிட்டசாபத்திற் குள்ளானார்கள். கார்க்கோடகனென்பவன் தேவ லோகஞ் சென்று சுவேதப்பரியின் வாலிற்றனது சாமர்த்தியத்தாற்

[illegible] கறுப்புச் [illegible] விநதையைய [illegible] த்திரன் [illegible] யும் அடி மைக்கு [illegible] குத்திரத்தைக் கண்ட வருந்திப்படி கத்துரு [illegible] களானைநாகங்களும் [illegible] தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து உங்கள் [illegible] தீர்ங்கள் [illegible] அச வாக்குப் பிறந்ததையுங்கேட்டு [illegible] வெய்திந் தங்கள் பதியுறைந்து வாழ்ந்திருந்தனர்கள்.

ஸ்ரீராமருடைய சைனியங்களான வானர கணங்களெல்லாம் ஓர்தடாக முண்டுசெய்து [illegible] காண்டு [illegible] துணைப்பணிந்து இந் தத் தீர்த்தத்திற்கு நல்ல வரங்களுண்டாகக் கடாக்ஷிக்க வேண்டு மெனவும், ராகவன் மகிழ்ந்து தேவாதிகளுடனும் மகரிஷிக ளுட னும் அதில் ஸ்நானஞ் செய்து இதில் முழுகின ஜீவர்களுக்கு வே ண்டிய புண்ணியங்களுஞ் சித்திக்கக்கடவ தென்றுவிடுமாய் நல்ல வர முதவினர். அந்த வானரங்களான கபிகளால் நிருமிக்கப்பட்ட தாதலால், அதற்குக் கபிதீர்த்தமெனப் பெயர் விளங்கிக்கொண்டு சேதுவில் இராமீசருடைய பதிக்கு மேற்றுத்திக்கில் ஆறுகடிகை வழி தூரத்தி லிருக்கின்றது. இந்தத் தீர்த்தமிருக்குந் [illegible] தை இப்போது பாம்பன் எனப் பெயர் ப [illegible] ணுவர். முற்காலத்திற் காதி மைந்தனை கௌசிகர் வசிஷ்டரைப்போற் றானும் பிரமரிஷி யாகவேண்டு மென்று வடதிசையில் ஓராரண்யத்தில் கௌசிக நதி தீரத்தில் புலன்பொறிகளையு மொடுக்கி விடயங்களில் விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆனி, ஆடி மதிகளில் ஜலத்திலும், புரட்டாசி, ஆவணி மற்ற மதிகளில் வெய்யிலிலும் நிரு [illegible] யாய் நட்டகற் போல் தேவவருஷத்தில் ஆயிரமாண்டு தபஞ்செய்தார். அதை [illegible] ழிக்கவென்று உம்பர்களா லனுப்பப்பட்ட அரம்பையானவளை வி[illegible]வாமித்திரர் வீக்ஷணித்து நீ கருங்கல்லாய் நிற்கக்கடவதென்று சபித்தார். அந்தப்படி, பதினாயிரவருஷம் [illegible] பாது ஆங்கு அரனைக்குறித்துத் தவமியற்றிய அகஸ்தியர் சிஷியனாகிய சுவே தமா முனிவருடைய நோன்புக் கிடையூறுவிளைத்த அங்காரகை யென்னும் இராக்கத ஸ்திரீ யென்பவளைக் கொன்றுவிடென்று அம்முனிவர் அரம்பையாகிய கற்சிலையை யேவினர். உடனே சிலையு மவளைத் துறத்திக்கொண்டே யாமிய திக்கு நோக்கிச் சென் றது. இறுதியி லந்த இராக்ஷசியானவள், கபிதீர்த்தத்தி [illegible] மனை மல்லாந்து வீழ்ந்தாள். தொடர்ந்துவந்த கல்லானது அவளை யமிழ்த்தி வதைத்து அதில் ஸ்நானம் பண்ணியவுடனே பன்னை

யரம்பையிடத்தில் தேவருந்து [illegible]ள். அ[illegible] யிராக்[illegible]ம் கபி தீர்த்த மகத்துவத்தால் நீங்கிய அக்[illegible] [illegible] தவிர்ந்து தேவகணிகையர்களி லொருவளாகிய [illegible] [illegible]ழைய சொரூபம் பெற்றமராருலகடைந்தனள்.

ஓர்காலத்திற் சிருஷ்டிதேவனாகிய பிரமாவானவர் மிகச் சௌந்தரியவதியான வாகினியென்னு மோர்பெண்ணை யுண்டு பண்ணி அவளைக் கூடற் கவள்பேரில் மோகித்தார். அது தெரிந்த வப்பெண் சம்மதியாது பலசிராணிகளாகவு முருவெடுத் தோடிக் கடாசியில் ஓர்மானுகச் செல்லுகையில் பிரமா கலையாகத் தொடர்ந்தார். இதை யோர்ந்த கருணசகாய சர்வாந்தரியாமியாகுஞ் சிவபெருமானார் வில்லு மம்புங் கைக்கொண்டு ஓர்வேடனு யெதிர்ப்பட்டுக் கலையாயிருந்த அயன்பேரி லோர்பகழியை [illegible] வாங்கிவிட்டார். அன்று திருவாதிரை நாளாகும். இது தெரிந்த சரச்சுவதியும் காயத்திரியும், சாவித்திரியும், தங்களையக னுயிர்பெறும்படி கந்தமாதனத்தின்கண் மூன்று தீர்த்தங்களை யுண்டுசெய்துகொண்டு அதில் திரிசந்தி காலத்தும் ஸ்நானஞ்செய்து கிரமப்படி பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை யுச்சரித்துக் கொண்டு நல்ல தபத்தைச் செய்தனர்கள். அதற்குப் பரமசிவன் காக்ஷிகொடுத்து பிரமதேவனையும் உயிர்பெறும்படி செய்து வேத நீதிகளையும் போதித்து அம்மூன்று தீர்த்தங்கட்கும் நல்ல வரப் பிரசாதங்களையு நல்கி அந்தர்த்தானமா யாவரணித்துவிட்டார். அந்தத் தீர்த்த[illegible] மூன்றும் சரச்சுவதி தீர்த்தமென்றும், காயத்திரி தீர்த்தமென்றும், சாவித்திரி தீர்த்தமென்றும், பெயர்விளங்கிக்கொண்டு இராமலிங்கத்திற் கெதிரில் வடபுறமா யிருந்துகொண் டிருக்கிறன. அபிமன்னுவின் புத்திரனை பரிச்சித்துவுக்கு ரிஷி சாபத்தாற் [illegible]காட கன் தீண்டுவானென்று சமுத்திரத்தின் மே லிருப்பிட முண்டாக்கி அங்குதானே யரசனிருக்கிற வைதரம்: கார்க்கோடகனுகிய பாந்தள் ஓர்பிராமணனைச் சமுத்திரக்கரையி லுலாவிற்று. அப்போது காசிபனென்னும் வேதியனுகிய மஹா விஷமந்திரவாதி அவ்வேதியனைக்கண்டு தன்மந்திரபலத்தை வருத்தி அந்தப்படி விஷாக்கினியாற் கார்க்கோடகன் [illegible]ப்போம்படி செய்த விருக்கத்தைப் பழயபடி தளிர்த் திருக்கும்படி செய்[illegible]. அதை யந்த நாகமெச்சி, ஓர்நாகமணியையுமிழ்ந் திதை நீயெடுத்துக்கொண்டுபோய்ச் சேரும், என்

னிடத்தில் [illegible]முழுந்துகொள்கிறேனென் றதற்கிணங்கி அம்மணியைக் கையிலேந்திச் சென்ற காசிபன் பரிசித்து மடிந்து இறந்தானென்[illegible] வெளிசந்ததன்மேல், யாவராலும் நிந்திக்கப்பட்டான். அப்பொழுது காசிபன் மனதாரச்செய்த பிழையைப் போக்கவென்று, சாகுல்யமா முனிவர் சாற்றியபடி, சரச்சுவதி, காயத்திரி, சாவித்திரியென்னு முத்தீர்த்தத்திலும் ஸ்நானம்பண்ணி இராமலிங்க தரிசனமுங்கண்டு தவஞ்செய்திருந்தான். அப்போது அம் மூன்று சத்திகளும் மூன்று பிராமணப் பெண்களாய்த் தோன்றி வித்தைக்குரிய வரங்களையுமுதவி உனனிடமுள்ள இராஜத்துரோகமுந் தொலைந்ததென்று சொல்லிப் போயினர்கள்.

கந்தமாதனத்தில் * இரண விமோசனமென வொருதீர்த்த முண்டு. அதில் ஸ்நானஞ் செய்பவர்களுக்கு இரணமென்னும் மூவகைக் கடனுந்தீர்ந்து பவித்திரராவார்கள். மூவகைக்கடனியாதெனில்: ரிஷிதபோதனர்கள் கடனும், தேவாதிகள் கடனும், பிதிர்க்கள் கடனுமாம். இதில், வேதாகம புராண விசாரணையில்லாதது ரிஷிதபோதனர் கடனாகும். யாகாதி கிர்த்தியங்களியற்றாதது தேவாதிகள் கடனாகும். புத்திரப்பேறில்லாதது பிதிர்க்கள் கடனாகும்.

பாண்டவாள் ராஜசூய யாகம் [illegible]தைவேற்றுமுன், இலட்சுமி தீர்த்த மாடவந்தகாலை, அவர்களா லுண்டுபண்ணப்பட்டது பாண்டவதீர்த்தமாகும். அதுவுங் கந்தமா[illegible]னச் சார்பிலிருக்கின்றது. அதில் ஸ்நானஞ் செய்பவர்கட்கும் [illegible]நிதம் லபிக்கும். அவ்விடத் திற் பிராமண போஜனஞ் செய்வி[illegible]ல் மிக்கபலன் சிதறுயாகு மென்பதாம்.

தேவர்கள் மஹேசுரயாகஞ் செய்தபோதுண்டாக்கிய வோர் தீர்த்தம் தேவதீர்த்தமெனப் பெயர் விளங்கிக்கொண்டு கந்தமாதனச் சாரலி லிருக்கின்றது. அதனுடைய ஸ்நானமும் மிகு விசேஷமே. இஷ்டகாமிய சித்தியை யளிக்கும்.

வானர வரசனுகிய சுக்கிரீபனு லுண்டாக்கப்பட்ட தோர்தீர்த்தம் கந்தமாதனச் சார்பில் சுக்கிரீவ தீர்த்தமெனப்பெயர் விளங்

---

* இரண விமோசனமென்பதை, ருணவிமோச[illegible] வெனவுஞ் சொல்லத் தகும்.

கிக்கொண் [illegible] ருக்கிறது. அதனுடை [illegible] ஸ்நா [illegible] முற்மிக் [illegible] த்துவ முள்ளதே.

சேனாதிபதியாகிய நளனாலே யுண்டு செய்த [illegible] நளதீர்த்தமா கும். அதுவும் நல்ல புண்ணியங்களை ஸ்நானஞ் செய்பவர்கட்கு நல்கிக்கொண்டு சேதுவி லிருக்கின்றது.

நீலனாலே யுண்டுபண்ணியது நீலதீர்த்தமாகும். அதுவும் முழுகுபவர்கட்குத் தக்க சுகத்தைத் தந்துகொண்டு, சேதுவி லிருக்கின்றது.

வானரவீரனன பசுக்கண்ணனா லுண்டாக்கியது பசுக்கண்ணை தீர்த்தமாகும். அதுவும் ஸ்நானஞ் செய்பவர்கட்கு நற்பலனை யுத விக்கொண்டு சேதுவி லிருக்கின்றது.

வாலி மைந்தனன அங்கதனா லுண்டாக்கப்பட்ட அங்கத தீர்த்தமும், கயனாலே யுண்டாக்கப்பட்ட கயதீர்த்தமும், சாம் பனா லுண்டாக்கப்பட்ட சாம்ப தீர்த்தமும், நளனா லுண்டாக்கப் பட்ட நளதீர்த்தமும், பஞ்சசனா லுண்டாக்கப்பட்ட பஞ்சசதீர்த்த மும், கவையனா லுண்டாக்கப்பட்ட கவைய தீர்த்தமும், குமுதனா லுண்டாக்கப்பட்ட குமுததீர்த்தமும், அமுதனா லுண்டாக்கப் பட்ட அமுத தீர்த்தமும் சேதுவி லிருக்கின்றன. அவைகளில் முழுகினவர்கட்கும் நல்ல க்ஷேமாரோக்கியங்க ளுண்டாகும்.

இராவ [illegible] சோதரனன விபீஷணனா லுண்டுசெய்த விபீஷண [illegible] சேதுவி லிருக்கின்றது. அதன் ஸ்நானமு நலனுளதே.

விபீஷணன் மந்திரிகளான வீரன், வீரகேதனன், காரணன், நாரணி [illegible] களா லுண்டாக்கிய நாலு தீர்த்தங்களும் சேது வில் அவரவர்கள் பெயரால் விளங்கிக்கொண் டிருக்கின்றன. அவைகளில் முழுகுபவர்களும் நல்லபலனை யெய்துவார்கள்.

இன்னமுங் கந்தமாதனச் சார்பெங்ஙணும் தேவர்களாலும் முனிவர்களாலுந் தங்கடங்கள் புண்யபலன்களால் பலதரமு முண் டாக்கப்பட்ட தீர்த்தங்கள் கோடாகோடியுண்டு. அவைகளையெல் லாஞ் சொல்லவெண்ணில் அளவிறந்த காலங்களாயினு முடியாத தாயிருக்குமெ [illegible] மாமுனிவரோ நைமிசாரண்ய ரிஷிகட்குச் சொல்லி யிருப்பதால், அவைகளை யாமெப்படிச் சொல்லக்கூடு

மன் [illegible] இராமீசநடைய தரிசனமுங் கயிங்கரியங்களும் அப் படியே சொலற்கரிய மகத்துவமா யிருக்கிறதென்றும் யறிக.

இராமச்சந்திரனுக்கு இராமநாத [illegible] பிரசன் [illegible] னை, இராவண பிரமஹத்தி இராமசுவாமியை விட் டோட் டம் பிடித்தது. அதை யாவரானுங் கண்டு பிடிகொள்வதா யிருக்குமென் றெண்ணி, ஸ்ரீரகுராமன் [illegible] விணையொரு கெபி யை யுண்டாக்கி அதிற் பிரமஹத்தியையிருத்தி யமிழ்த்திக்கொள் ளும்படி காலபயிரவனை யேவினார். அப்படியே பயிரவரும் செய்த வுடன் அந்தப் பிலத்துவாரத்தை மூடிப் பயிரவனையே அவ்விடத் திற் காவலாக விருக்கும்படி பிரதிஷ்டையுஞ் செய்து ஓர் தீர்த் தமு முண்டாக்கி இராகவன் ஸ்நானமுஞ் செய்தார். அந்தத் தீர்த்தம் பிரமஹத்திவிமோசன மெனும் பெயர்பெற்று இராம லிங்கத்திற் குத்தராபாகத்தி லிருக்கின்றது.

சந்திரகுலக் குதித்துப் பாண்டிநாட்டை யாண்ட சங்கர பாண்டியனென்பவன் விபினவேட்டை யாடுகையில் ஓர்தருவி னடியிற் புலித்தோலைப் போர்த்திக்கொண்டு நிஷ்டை சாதித்தி ருந்த சாகல்யமுனிவனையும் அவர் பத்தினியையும் புலிகள் ஜோடி யா யிருக்கிறதாக நினைந்து, அரசன் அம்பினா லெய்து கொன்று விட்டான். அதுகண்ட அம்முனி புத்திரன் ஆறுக் கவலைகொண்டு ரிஷீஸ்வரரான் வாக்குப்படி தாய்தந்தையர்களைத் தகனஞ்செய்து அஸ்திகளை யெடுத்துக்கொண்டு சென்று இராமேச்சுர மென்னுந் தலத்தி லோர்பால் ஸ்தாபனஞ்செய்து, சேதுதனுக்கோடியாதி ஸ்நானமும் பண்ணிப் பிதிர்கர்மங்களும் நடாத்தி ஓராண்டுவரை இராமீச்சுரனை வழிபட்டுப் புகிதனுய்க் கடலங்க ரெய்தினன். மேலிகழ்த்திய சங்கரபாண்டியன், ஆங்குறை முனிவர்களால் தாக்கப்பட்டு இனி யுயிர்வாழேனென் றக்னிகுண்ட மேற் படுத்தி அதன்கண் விழுதற்காகப் பிரதக்கணமாய் வந்தான். அக் கால் ஆகாயவாணி யசரீரியா யதிர்த்தபிரகாரம், அக்குண்டம்பாய் வதை நிறுத்தித் தன் பத்தினி புத்திராளுடன் முனிவர்கள் சம்ம தமுமாகத் திருவிராமேச்சுரத்தில் வந்திருந்து ஸ்ரீ ராமலிங்கமூர்த் திக்கு அபிடேகம் நிவேதனமுதலிய சோடசோப சாரங்களை நடப் பிவித்து அனேக ஆடையாபரணதிகளை முதலித் தினமும் இரு பிரம்பேர் பிராமணர்களைச் சேது தனுக்கோடி தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம் பண்ணும்படி செய்து தக்ஷிணைகள் பொன்னும் பிடிபிடி

யாய்க் கொடுத்து அந்த ஸ்நான பலன்க ளனைத்தையும் நீரும் ஸ்ரீராமபிரானுடைய ஈஸ்வரனுடைய பதாம்புயத்தின்கண் நித்தஞ் செய்யும் பூஜை யென்னும், ... லபோஜனமாய்ச் சதாவிரதஞ் சாதித்துத் தனுக்கோடிதீர்த்தத்தில் நித்தியமும் மூழ்கிக்கொண்டும், இராமலிங்கசேவை கண்டுகொண்டுவந்ததில் ௩௱௬௰௫-ம் நாள் சாயங்கால வேளையில் ஸ்ரீராமநாதசுவாமியின் திருக்கோவிலில் சிவஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு நின்ற சங்கர பாண்டியன் முகத்திலிருந்து, கரியகாளம்போற் றேகமும், பிறைபோல் வக்ர தந்தமும், சிவந்த மயிரும், கோரை மீசையுமுடைய பிரமஹத்தியானது அலறிக்கொண்டு வெளிப்பட்டது. அதை இராமீசர் கருணையால், பைரவமூர்த்தி சூலகபாலங்களுடன் திடீலென்று தோன்றி வளைத்துப்பிடித் துயிர்கவர்ந்து இரத்தபானம்பண்ணிச் சடாத்தைச் சமுத்திரத்தி லெறிந்தார். பாண்டியராஜனும் இராமநாதசுவாமியைப் பிரசன்ன தரிசனங்கண்டு நல்வரங்களை யேற்று மதுரை நகருறைந் துய்ந்து நற்கதி யெய்தினன்.

மதுரையில் செங்கோல் செலுத்திய சுந்தர பாண்டியனென்பான், இராமேச்சுரத்தின்கண் வசிக்க வபேக்ஷித்துத் தனது செங்கோலைப் புத்திரனிட மொப்புவித்து, இராஜ பத்தினிகளுடன் மஹாக்ஷேத்திரமாகிய இராமேஸ்வரத்தின்கண் வந்திருந்து சங்கரபாண்டியனைப் போலவே சிவதரிசனமுஞ்செய்து, பலகருமங்களையு மியற்றி, விஷ்ணுவைக் குறித்து ஓர் யாகமு நிறைவேற்றினன். அவனுடைய விசுவாசத்தை யறியவேண்டுமென்று ஸ்ரீலட்சுமி தேவியானவள் மஹாவிஷ்ணுவி னிடத்திற் றெரிவித்துக் கொண்டாள். அதற்கவர் மிசைந்ததுகண்டு, வைகுந்தம் விட்டிழிந்து, உடனே தனுங்கோடியி லிருந்து திரும்பி வருகின்ற சுந்தரபாண்டியன் திருஷ்டிக்கு எழெட்டுப் பிராயமுள்ள பெண்ணாய் மகாதேஜசுடனே அந்தஸ்நான கெட்டத்திற் றனியே தென்பட்டாள். அவன் தன்னுடைய வோர்புத்திரனுடன் உன்னையுமோர் புத்திரியாய்ப் பாதுகாப்பேனென் றுறுதிசொல்லி யழைத்துத் தம் குடன்பட் டுடன்சென்று, இராஜ பத்தினியானவிந்தாவண்ணி யென்பவள் செவ்விய கரங்களைத் தானுமேற்றும் பத்மபீடத்தி லிணைந்து, சித்ரவிசித்ரமாய் வளர்ந்து சகல செல்வங்களையு மபிவிர்த்தியாம்படி செய்துகொண்டிருந்தாள். விஷ்ணுமூர்த்தியானவர், தேவிபிரிந்து போனதைப்பற்றித் திருவாழியுடன்

ளங்கணுந் தேடி யிறுதியிற் கந்தமாதனச் சாரலிலும் வந்தார். ஆங்கு சிலசேடியர்களுடன் ... செல்வி விளையாடுவதைக்கண்டு, தமது சொரூபந் தெரிந்தால் மறைந்தோடிவிடுவளென் றெண்ணி, தசரதராமன் இலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்யுங்கால் கொண்ட சிவவேடம்போல் திருமேனியெல்லாந் திருநீறும் உருத்திராக்ஷ மாலிகைகளும் அணிந்து, சிரலிற் பவித்திரந்தரித்து வெண்பட்டுடுத்து திரிபுண்டரந்திட்டி காடி தீர்த்தத்துடன் கங்கை பிரயாகையான புண்ணியநதிகளின் தீர்த்தங்களையு மெடுத்துக் காவடிகட்டிச் சுமந்து எவரு மிப்படிச்செய்வதனால் ஸ்ரீராமநாதனுக்குச் சந்தோஷம் பெருகும்படியாய்க் கா... துவருகிற வேதியனைப்போற் சுத்ததவள ஸ்வரூபத்துடன்வந்து, இலக்குமியாகிய இளம்பிடியின் கரத்தை நாணமில்லாது பற்றியிழுத்தார். அப்போ தவளாகம் பதறிக் கையையுதறித் திமிறிப் பிடுங்கிக்கொண்டு சேடியர்களுடன் கூக்குர லிட்டாள். அதை ராஜனறிந் தோடோடியும்வந்து சங்கதியை வினவித் தண்டநீரர்களை யழைப்பித்து இந்தத் துஷ்ட பிராமணனை கட்டித் தள்ளிக்கொண்டுபோய் இராமீசருடைய சன்னிதானத் தெதிர் நிறுத்திச் செவ்வெனப்புடைத்துக் காலிலும் விலங்கிட்டுத் திருக்கோவிலுக்கு மேற்கிலுள்ள ஒரு மண்டபத்தி னறைக்குள்ளாகப் போட்டுக் காவலிருக்கும்படித் திட்டஞ்செய்தான். அப்பால் தேவியனாகிய விஷ்ணு, தமது சித்விலாச சொரூபத்தை யவ்வரசனுக்குக் கனவிற் காண்பித்தார். உடனே நித்திரை தெளிந்தெழுந்த மன்னனன், மந்திரி ... களுடனும் தன்குமாரத்தியைப் போய்ப் பார்க்கையில், கனவிற்கண்ட இலட்சுமி யவளாயிருக்க நனவிலுங் கண்டு மகிழ்ந்து கூட்டிக்கொண்டு காவலில் வைத்திருக்கிற வேதியனையும் வந்து பார்க்கும்போது இலக்குமிநாயகன் விஷ்ணுவா யிருக்கவும் வீக்ஷணித்தான். அப்பால் தன்னுடைய அறியாமையை நினைந்து வழுத்தி வழுத்தி வருந்துங்கால், மாதவனவர், அரசனே! நீ புரிந்த விஷயங்களெல்லாம் மிகவும் நம்மேல் வைத்த அன்பால் புரிந்ததால், அவைகளெமக் கதிகமுந் திருப்தியே. உன்னுடைய விசுவாசத்திற்குத் தக்கபடி இலக்ஷ்மி மகளானாள். யாம் மருகனானேம். நின்னுடையநீதி மிகவு முறுதியுள்ளதே. எம்மைத் தண்டித்துக் காவலில்வைத்த இவ்விடத்தில் யாமென்றும் விளங்கிக்கொண் டிருப்போம். பரமசிவன் இங்கும் மூர்த்திகரித்து

லிருந்திருப்பதால், யாமு மிங்கிருக்கப் பிரீதிகொண்டோம். இதனா லெமக்கு இங்கு சேதுமாதவனென்னும் பெயர் விளங்கும், சேதுவி லுள்ள தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து இராமலிங்க தரிசனங் காண்பவர்களும், காசியிலிருந்து கங்கைகொணர்ந்து ஈஸ்வரனுக் கபிஷேகஞ் செய்பவர்களும், இவ்வெம்மை யாவசியகந் தரிசிக் கப் பெறுவார்களேல், பலன் பயக்குமென்றும், பாண்டியனுக்குப் பலவரங்களுங் கட்டளையிட்டுத் திருமாதுடன் மறைந்து விட்ட னர். அவர்தாம் கந்தமாதனத்தின்கண் ஸேதுமாதவனென விளங் கநிற்கவல்லவர்.

தனுஷ்கோடி யென்னுந் தீர்த்தத்தையுடைய ஸேதுவில் யாத்திரை செய்ய இச்சிப்பவர்கள் இயன்றமட்டுந் தானதருமங் களைச் சற்பாத்திரர்களுக்கு வழங்கி, விபூதி யுருத்திராக்கமாலிகா பரணங்க ளணிந்து, அங்குலியிற் பவித்திரமிட்டுச் சேதுயாத்திரை பண்ணிவரக் கடவோமென்று சங்கற்பஞ் செய்துகொண்டு, ஏக மனதாய்ப் பஞ்சாக்கரத்தையேனும் அஷ்டாக்கரத்தையேனும் ஷடாக்கரத்தையேனும் உச்சரித்துக் கொண்டு, பக்தி சிரத்தை யுடன் கிரகத்தைவிட்டிறங்கி, கையி லாயுதங்களில்லாமலும், சத் திரம் பாதுகைகளை யுபயோகப்படுத்தாலும், தாம்பூலந் தரியாம லும், எண்ணெயிட்டுக் கொள்ளாமலும், ஸ்திரீ யின்பத்தைக் கரு தாமலும், ஏககால போஜனஞ் செய்துகொண்டும், வீண் வார்த் தைகளை விரும்பாமலும் வழங்காமலும், மார்க்கங்களி லெவ்விதத் தும் நித்யகருமானுட் டானங்களைத் தவறவிடாமலும், அறங்க ளைச் சாத்தியம்போ லுதவிக்கொண்டும், ஸேது மூலத்தின்கண் வந்து வருணனைப் பிரார்த்தித்து, சமுத்திர ராஜனைப் பூஜித்து, திருமாலை வணங்கி யனுமதிபெற்று, ஸ்ரீராம லட்சுமண சீதா சமே தராய் விளங்கப்பட்டவரையும் பெரியோர்களையுஞ் சிந்தித்து வணங்கி, அவனை ஹிருதயத்திலே தியானித்து வழிபட்டு, ஸ்நானம்பண்ணியெழுந்து, மீட்டும் ஸ்நானஞ்செய்து, சூரிய நமஸ் காரம்பண்ணி, மறுபடியு முழுகி, நியமநிஷ்டைகளை முடிக்கக் கொண்டு, தருப்பைசயனம் வந்து, ஸ்ரீராமனைத் தரிசித்து, அப் பால் தேவிபட்டணம் வந்து, நவபாஷாணத்தில் நவக்கிரக பூஜை செய்து, முன் மொழிந்தவகையே அதிலும் ஸ்நானம்பண்ணி நடப்பித்துக்கொண்டு பிதிர் தற்பணங்களுஞ் செய்து சேதுவிலே உலர்ந்த வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டு, சிரார்த்த முதலியவைகளை

நடப்பித்து, அதன்மேல் மேற்கூறிய விதமாகவே சக்கரதீர்த்த முதல் லட்சுமணதீர்த்தம் வரை ஸ்நானஞ்செய்து நடந்து, லட்சு மண தீர்த்தத்தில் முண்டிதஞ் செய்யவேண்டியிருக்கிற் செய்து, அப்பால் சீதாதீர்த்தமுதல் அக்கினிதீர்த்தம் வரை சங்கற்பப்படி முழுகி நடப்பித்து, பின்பு சக்கரதீர்த்தம் சிவதீர்த்த முதலானவை களிலும் கிரமப்படி மூழ்கி, நடப்பித்துக்கொண்டு ஸ்ரீராமநாத னையும் பர்வதவர்த்தனி யம்மையையும் ஸேதுமாதவனையுந் தரி சித்து வந்தித்துக்கொண்டு, பின்னுங் கந்தமாதனச் சார்பிலுள்ள யாவத் தீர்த்தங்களிலும் முறைப்படி ஸ்நானஞ்செய்து, மறுபடி யும் இராமீசரைத் தரிசித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, தனுஷ் கோடிதீர்த்தத்தில் முழுகி, தங்கடங்கட் கிஷ்டமான வகையாய லோபமின்றித் தானங்களை வழங்கி வந்து, கோடி தீர்த்தமுமாடி, இராமநாதனையும் ஸேதுமாதவனைத் தரிசனங்கண்டு பூஜித்து, விடை பெற்றுக்கொண்டு, அதுபோற் ஸேதுமாதவரையுங் காலபயிர வரையும் வணங்கி, நமஸ்கரித்துச் சென்று, தங்கடங்கள் பதியை யெய்தி, பிராமண போஜனங்களு மியன்றமட்டு நடத்தி, சன் மார்க்கத்தி லிருப்பதே நல்ல புண்ணிய விசமாம்.

ஸேது தனுக்கோடி தீர்த்தஸ்நானமானது மாசி மதியிலும், சூரியகிரஹண சந்திரகிரஹண புண்யகாலங்களிலும், *சங்கரம காலம், தக்ஷிணாயன உத்தராயண புண்யகாலங்களிலும், பௌர் ணமியிலும். சோமவாரமும் பௌர்ணமியுங்கூடிய தினத்திலும், அமாவாசையிலும், மாசிமாதத் துதயகாலத்திலும், நல்லபலனை மிகுதியுங் கொடுக்குமென்பதாம். மாசிமாதத்தில் ௫ - ௰ - ௰௫- ௨௰ - ௨௫ - ௩௰ - தினமளவிலும் தொடர்ச்சியாய் முழுகுவதிலும், ஒன்றுக்கொன்று விசேஷித்தபலனைக் கொடுக்குமென்பதாம். இன் னமும் அர்த்தோதயம் மகோதயம் என்கிற மஹாபுண்யகாலங் களிற் செய்யப்படும் சேதுதனுக்கோடி ஸ்நானபலனைக் கணக் கிட்டுச் சொலற்கரிதா யிருக்கும். அர்த்தோதயமென்பது, சகல நக்ஷத்திரங்களிலுஞ் சிரேஷ்டமென்கிற திருவோணமும், சகல திதிகளிலுமுத்தமமென்கிற அமாவாசையும், சகலயோகங்களிலும் நன்மையென்கிற விதியாதமும், சகலவாரங்களிலும் பிரதமமென் கிற ஆதித்யவாரமும், மகரராசியில் ஒன்றாய்ச் சேருங்காலமாம்.

* சங்கிரமகாலம் - மாசப்பிறப்பு.

இதன்றுதினஞ் சூரியன் அர்த்தோதயத்துக்கே சொல்லப்பட்டது. மேற்குறித்த மூன்றுஞ் சோமவாரத்தில் வருந்து மஹோதயம் இந்த மகா புண்ணியகாலத்திலே, சேவித்து மல்லயாவது இராமதனுக்கோடி தீர்த்தத்தை நினைத்து ஸ்நானஞ் செய்யினும் அந்தப் புண்ணியம் லபிக்குமென்பதோர் கருத்து. மற்றும் க்ஷேத்திரங்களிலுள்ள சமுத்திரஸ்நான மெப்பொழுதுஞ் செய்யலாமென்று விதியேற்பட்டிருக்கினும் புத்திர சந்தானம் வேண்டினவர்கள் மங்களவாரம் மந்தவாரம் இரண்டிலும் ஸ்நானம்பண்ணற் கிடங்கொடுக்கவில்லை. அல்லாமல், கருப்பிணி, கருப்பதிக்ஷை யுடையவன், சூதகமுடையவன், பிதிர்கரும நிறைவேற்றுதவன் இவர்களுக்கும் அப்படியே இடங்கொடுக்காததாயிருக்கிறது. தனுக்கோடியாகியசமுத்திர ஸ்நானமோ, எவருக்கும் இடங்கொடுத்து, திதி வார நக்ஷத்திர முதலியவைகளின் சம்பந்தங் கட்டுப்பாடு வேதகால வர்த்தமானங்க டேவையின்றி காலமுழுதுங் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஒருவன் அதில் ஸ்நானஞ் செய்யும்போது மற்றொருவனை நினைத்து அவனுக்காக ஸ்நானம் பண்ணுவானேல் அதற்குள்ள பலனு முண்டாகுமென்று சேர்க்கப்பட்டதாயிருக்கிறது. ஆனால், இறந்தவர்களைக் குறித்துமட்டும் அப்படி ஸ்நானம் பண்ணல் கூடாது. பண்ணவேண்டியதேல், தருப்பையினாலேனும், சுவர்ணத்தினாலேனும் இறந்தவனைநிருமித்து பெரியோர்களால் பிராணவாதி மந்திரத்தை நடப்பித்து மூழ்கவிட்டுவிடலாம். பௌர்ணமி அமாவாசை இந்த இரண்டு திதியிலுமட்டும் சமுத்திரஸ்நானம் பண்ணலாமென்றும், மற்றநாட்களிற் தீண்டவுங் கூடாதென்றும் விதியேற்பட்டிருக்கிறது. அதில் சேது தனுக்கோடியாதி சமுத்திர தீர்த்தத்திலும், கங்காசங்கமத்திலும், சிந்துசங்கமத்திலும், புருஷோத்தமத்திலும், கோகர்ணத்திலும் எக்காலத்தும் ஸ்நானஞ் செய்யலாமென்பதாம். ஆ-விதிபாத யோகங்கொண்ட புண்யகாலம் ஒருஅமாவாசையாகும். ஆ-அமாவாசை கொண்ட புண்யகாலம் ஆதித்யவாரத்திலே வந்த அமாவாசையாகும். இந்த அமாவாசை ஆயிரங்கொண்ட புண்யகாலம் அதினுடன்வந்த திருவோணமுஞ் சேர்ந்தாலாம். இப்படிக்காய புண்யகாலம் மகரமாசத்திற் பானுதயத்தில் வந்ததேயாயின் அதில் ஸ்நானஞ்செய்யுந் தீர்த்தமான்மிய பலனைக் கணிக்கத்தகாததாம்.

தீர்த்த யாத்திரையில் நல்ல சற்பாத்திரர்களுக்கே தானங்களை நல்லவர்களிவார்களென்றும் துர்விநியோகிகளாகிய தப் பிராமணர்களுக்கு ஈயத்தகாது. ஈந்தால் பாவமே லபிக்குமென்றுஞ் சூதர் சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிச் சற்பாத்திரர்களகப்படாவிடில் அவர்களைக்குறித்துச் செய்யவேண்டுவன செய்துவைத்திருந்து, அவர்களிருக்குமிட னறிந்து வருத்திக்கொடுத்துவிடும்படிக்கும், அவ்வண்ணங் குறிக்கப்பட்டுளோர் மரித்துவிடில், அவர் சந்ததியாருக் கதை யளித்துவிடும்படிக்கும், சந்ததியுமில்லாதேல் ஈஸ்வரனுக் கற்பிதமாய்ச் சேர்த்துவிடும்படிக்கும், சேது யாத்திரை செய்பவர் ஆவசியகஞ் சேதுமான்மியத்தைப் படித்து அல்லது படிக்கக் கேட்டிருக்க வேண்டுமென்றுங் கடாக்ஷித்திருக்கிறார். காசிக்கங்கை பிரயாகையிலே அறுபதுனாயிர வருஷம் ஸ்நானஞ் செய்த புண்ணியத்தை ஒரு அர்த்தோதய மஹோதயத்தில் சேதுதனுக்கோடியாகிய இரத்தினாகர மகோததி சங்கமத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து பெறலாமென்றும் பேசியிருக்கிறார். இன்னும் பஞ்சாக்ஷரத்தை, ஷடாக்ஷரத்தை, அஷ்டாக்ஷரத்தை ஜெபிக்காமல் மறந்து மமதையாயிருந்துவிட்ட பாவங்களும், சிவபூஜை, ஹரிபூஜை, குருபூஜை செய்யாத பாவங்களும், விபூதி யுருத்திராக்ஷந்தரியாத தோஷங்களும், பஞ்சமாபாவங்களும், மற்றும் பாதகங்களும் தனுக்கோடி தீர்த்தமாதி சேதுஸ்நானத்தால் நசிக்குப்போமென்றும், வேத வேதாந்த விவேகத்தை விளக்கல் செய்யுமென்றும், புண்ணியங்களைச் சம்பாதிக்க வேண்டினவர்கள் பஞ்சதையாய்விடுமுன்னே சேதுயாத்திரை செய்வதாவசியமென்றும், அப்படிச் செய்யா தவலநாட் கழிப்பவர்களே கொடியமறலி தண்டனைகளைத் தானே யனுபவிக்கத் தன்னை வஞ்சிப்பவர்களாவார்களென்றும், கந்தமாதனமென்னு மெல்லையானது தவங்களைச்செய்யு மஹரிஷிக ளெப்போதும் வசிக்குமிடமென்றும், தவங்களும் தருமங்களும் நன்றாய்ப்பலிக்குமிட மிதுவாகுமென்றும், இந்த சேதுமான்மியத்தைச் செவிகுளிர பக்தி சிரத்தையோடு கேட்டாலும் படித்தாலும் தக்கபுநிதம் லபிக்குமென்றும், நைமிசாரண்யர்கட்கு வியாசரனுக்ரகப்படி, சூதர் சொன்னவாறே யாமும் நின்னிமித்தம் ஐம்பத்திரண்டு - சருக்கங்களையும் சாரசங்கிர மொழியாமல் மிகவுஞ் சுருக்கிச் சூசகமாய்ச் சொன்னோம். மேல் விவரித்த காரணங்களி

இந்த ஸேதுயாத்திரை யானது இப்பார்த்திவத்தின் ன வெகுவிசேஷமா யிருந்துகொண் டிருக்கிற தெனத் அறிக.

தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுங்கால் மேற்படி தீர்த்தகாரணராகிய ராமருடைய நாமதேயமாகிய ராமமந்திரத்தையும், பிரணவசகிதமாய் உச்சரித்துக்கொண்டு விசுவாசமாய் முழுகவேண்டியது. அதாவது:—தீர்த்தமாடுபவன் அனுஷ்டித்து வாரா நின்ற ஷடாக்கர பஞ்சாக்கர அஷ்டாக்கர முதலியதற்கு முன்னதாகவே "ஓம் ராம் ராம்" என்று சேர்த்து நன்றாய் ஜெபித்துத் தீவினையை நினைந்து நினைந்தும், வாய்க்கவேண்டிய பலனைச் சிந்தித்தும், நாபி நனைவுறு ஜலத்திற் குறுகிநின்று நினை வேற்றிக் கரையேறக் கடவன். பூர்வமுகமாயும், உதக்குமுகமாயு நின்றே மூழ்கக்கடவன். ஆங்கு யாதொரு பாவங்களையு மியற்று திருக்கக் கடவன். இயற்றில் அதொங் கொழியத் தக்கத தென்றறிக.

ய-வது வியாசத்தின் ம௬-வது வினா வுத்தரமாகிய

சேதுமான்மிய

முற்றிற்று.

114609

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௬	௰௬	ஓர்	ஓர்
௫	௨௨	சிதாகுண்டலம்	சீதாகுண்டம்
௬	௨௧	பிரதேவனுடைய	பிரமதேவனுடைய
		உமக்கு	உதக்கு
௮	௰௫	பொதியை	பொதிகை
௧௬	௧௦	ரித்துவேசாள்	ருத்துவிக்குகள்
,,	,,	வோதா	ஹோதா
,,	,,	அனுவோதா	அனுஹோதா
,,	,,	உங்காதா	உத்காதா
,,	,,	பிரஷ்	பிரஸ்
,,	௧௧	அத்துவரி	அத்வரியு